

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedzieli.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamae otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ówczesni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza. Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. A. d. a. m. a, Rue Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik* prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4, półrocznie 2, ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu, prosimy o wczesne nadsyłanie przedpłaty.

Redakcyja *Gazety Lwowskiej*, pragnąc wprowadzić w dziale fejetonowym jak największą różnorodność i utrzymać go na wysokości, odpowiadającej wymaganiom czytającej publiczności, zawiązała liczne stosunki z pierwszorzędnymi pisarzami polskimi i uzyskała od nich zaszczytne przyrzeczenie współpracownictwa. Oto szereg autorów, których prace: powieści, nowele, szkice, obrazki, zamieszczane będą w fejetonie „Gazety”: Alecs, Piotr Jaxa Bykowski, Hajota, dr. Antoni J., Zygmunnt Kaczkowski, Edward Lubowski, Ostoja, B. Prus (Głowacki), H Sienkiewicz, A. Wileczyński, Zacharyasiewicz.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apost. Mość Najjaśniejszy Pan wyjechał dnia 23 b. m. rano do Bruck nad Litawą.

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 17 czerwca b. r., wiceprezydentowi galicyjskiej skarbowej dyrekeyi kraju, Adolfowi baronowi Jorkasch-Koch, w ponownem uznaniu jego długoletniej, wiernej, zarówno znakomitej jak skutecznej działalności służbowej, nadać najmiłosiwiej krzyż komandorski orderu Leopolda, z uwolnieniem od taksy.

Minister wyznań i oświecenia zamianował suplenta państwowej niższej szkoły realnej w Serecie, Jana Kralika, nauczycielem tegoż zakładu.

Jego Ekscelencya Pan Namiestnik zamianował podoficera rachunkowego I klasy przy 40 pułku piechoty w Jarosławiu, Kazimierza Panka, i wachmistrza żandarmeryi, Pawła Wojnara, prowizorycznymi kancelistami c. k. Namiestnictwa.

Reskryptem z 14 maja 1885 l. 13916 przedłużyło wys. c. k. Ministerstwo handlu na drugi rok przywilej udzielony dnia 15 kwietnia 1884 l. 8499 Alfonsowi Nadwodzkiemu we Lwowie na ulepszone przyrządy do palenia tytoniu. Co się do powszechnej podaje wiadomości.

We Lwowie, dnia 17 czerwca 1885.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 25 czerwca.

W Konstantynopolu, zarówno jak w Rzymie, wiadomość o zmianie gabinetu angielskiego wywołała głębokie, chociaż wręcz odmienne wrażenie.

Nad Tybrem upadek liberalnego ministerstwa wywołał ogólne przynębienie; fakt ten bowiem przyniósł polityce włoskiej zawód, a niejasnym nadziejom ogółu, rozczarowanie. W sferach zaś tureckich, dojrzałych politycznie i tamtejszych sferach rządowych, powitano klęskę Gladstona jako rodzaj zadośuczynienia wymierzonego nieprzyjaciółom padyszachą przez nemezis dziejową. Czy radość, o której dzienniki donoszą, będzie usprawiedliwioną przyjaźniejszą w przyszłości dla widoków tureckich polityką Anglii, o tem nie mogą zapewne przesądzać i sami ministrowie W. Porty, ale to pewna, że w pierwszej chwili zaświeciła nadzieja łatwiejszego porozumienia o prawa zwierzchnicze sułtana w Egipcie z ministerstwem zachowawczem. Stery tureckie utwierdziły się zresztą w tem mniemaniu nadeszłymi wiadomościami o przykrem wrażeniu, jakie wywarło we Włoszech zachwianie się liberalnej polityki angielskiej, udzielającej poparcia planom kolonialnym Italii. Nie zapomniano też w Konstantynopolu, że mający wejść do gabinetu konserwatywnego młody minister dla Indji, lord Churchill, przemawiał niedawno bardzo gorąco za szczerem porozumieniem z Turcyą w kwestyi egipskiej. Torysowie inni, kładli także większy nacisk na współdziałanie sułtana w sprawach Egiptu, niż to czynili liberalni członkowie gabinetu i parlamentu, gdy przyznawali w teorii zwierzchnicze prawa sułtana. Wprawdzie te uprzejme oświadczenia torysów, wychodziły z ust ich wtenczas, gdy jeszcze nie byli u steru, gdy wykazywali sprzeczności pomiędzy teoretyczną a rzeczywistą polity-

ką niemiłego sobie gabinetu, i gdy uprzejmości tej dla sułtana używali jako broni przeciw liberalom. Tych przeto dawnych oświadczeń zupełnie na seryo przyjmować nie można.

Nie ulega jednak wątpliwości, iż w tych kombinacjach sfer tureckich jest punkt jeden, który może bądź co bądź liczyć na rzeczywistnienie, w sprawie przyszłych rokowań, jeżeliby się gabinet torysów utrzymał. W tym względzie odnosi przedewszystkiem zwycięstwo polityka zwleknięcia ze strony Turcyi, która nawiązywała i zrywała rokowania z Anglią w ciągu całej wyprawy do Sudanu i odwrotu ztamtąd wojsk angielskich. Do zawarcia umowy, choćby tymczasowej, nie przyszło. To właśnie nazwać można bardzo pomyslnym wypadkiem dla nadziei tureckich. Jak wiadomo bowiem, gabinet torysowski, a raczej jego prezydent, zapowiedział, że polityki poprzednika swego, o ile przyszło już do zawarcia pewnych preliniaryów w sprawach międzynarodowych, obalać nie myśli. Gdyby się zatem Turcyja była zobowiązała, choćby co do jednego punktu w Egipcie lub Sudanie, musiałaby przyjąć obecnie, zszelkie ztąd wynikające konsekwencye, bez względu na to, jaki gabinet stoi na czele. Że jednak zobowiązanie takie nie istnieje, przeto jest wielkie prawdopodobieństwo, iż Turcyja istotnie zdoła uzyskać od gabinetu zachowawczego łatwiejsze warunki, i w tym względzie radość sfer tureckich z upadku Gladstona jest rzeczywiście usprawiedliwioną. Co do innych kombinacyj, trudno przypuszczać, ażeby tureckie sfery rządowe oddawały się zbyt wygórowanym nadziejom i po-

W GŁUSZY

1) Marcin Kul połowę swego wieku przeżył, nie uczyniwszy wielkiej krzywdy nikomu, nie lepiej ani gorzej, jak każdy gospodarz we wsi. Cudzego nie żądał, o swoje nawet niebardzo się troszczył. Słyszano nieraz jak mawiał, że własną żonkę oddałby chętnie każdemu, ktoby ją wziąć chciał. Prawda, że baba była zła, szpetna, a w dodatku sucha jak ta wierzba, w której dyabeł przemieszkiwać lubi. Przeklinała od rana do wieczora nie tylko ludzi, ale nawet własne swoje bydło. Mężowi spokoju nie dawała, ciągle mu o jakiejś robocie przypominała. Sąsiedzi radzili Marcinowi, żeby dla uspokojenia kropił ją święconym kijem od czasu do czasu. Nie chciał, czy może w skutek lekarstwa nie chciał, doś, że przez lat sześć wspólnego życia nie wytył jej ani razu. Za to w chacie siedzieć nie lubił, po robocie siadywał z fajką na kłodach, zachodził do sąsiadów, czasami do Szmula zaglądał. Upijał się jednak rzadko, gdyż na kredyt pić nie lubił, o gotowy grosz trudno, zboża zaś i wszelkich produktów, mogących służyć w wymianowym handlu, żonka strzeżała więcej niż własnej enoty. Nie doś, że klucz od spichrza chowała starannie, ale u drzwi, przy samym zamku stawiła koczerkę albo miotłę. Marcin rozumiał dobrze znaczenie tych symbolicznych narzędzi, szemrał na nie w duchu, ale do usunięcia nie miał odwagi. Jeżeli szafował czasami, to tylko własnym potem: za kwaterkę orał nieraz dzień cały ogród żydowski, a gdy mu żonka wymawiała, że już duszę własną dyabłu sprzedaje, milczał i wysuwał się z chaty. Tęchrostwa swego nie wstydył się wcale, pewnym będąc, że przed swarliwą babą nawet „zły duch“ ucieka. Chatę

miał prawie nową: ściany poczerniały u dołu, w górze zaś, wyżej okien, pod grubą słomianą strzechą zółciły się jakby przed rokiem stawiane; okienka spore, szyby jasne, czyste, jak nowe! dwie jarzębiny stały po obu stronach, osłaniając strzechę do połowy. Dawniej, kiedy nie był jeszcze żonaty, lubił swoją chatę, zdawało mu się, że w całej wiosce nie ma piękniejszej! I teraz lubił ją jeszcze; pomimo to, przeklinając żonkę od piorunów, nie wahał się razem i chatę przeklinać!
Dokuczyla mu już do żywego ta wiedźma. Zrana słonko jeszcze nie wstało, za mgłą poranną światła Bożego nie widać, ptaki nawet ze snu zbudziły się nie zdążyły, ona już wraca z wiadrami wody albo z workiem zielska na plecach; od samego progu wymyśla mężowi od niedołów, hul-tajów, od grzeszników i nieponiów. Zawodzi żałośnie nad własną dolą, że na wszystkich pracować musi, odpoczynku nie zna, że wolałaby w ziemi gnić, niż patrzeć jak wszelkie dobro marnieje, przybytku niema, a na starość kij i torba żebracza grozi... Spijże tu człowieku przy gruchaniu takiej gołąbki. Wstawał tedy, chociaż kości bolały od wczorajszej pracy, oczy kleiły się, a głowa jakby ciężyla z ramienia na ramię; wychodził przed wrota, wioska śpi jeszcze, pastuch nawet bydła nie myśli wypędać. Psy patrzą na niego zdziwione, że psuje porządek rzeczy, wyprzedzając ranem wstaniem kury i koguty. Każdego ranka czuje się bardzo nieszczęśliwym, wieczorem jednak przyznaje, że żonka ma słusność: pędzi go wprawdzie bez litości, ale robota idzie u nich prędzej i lepiej, niż u sąsiadów.

— Poczekaj — mawiała — jak dokupim ziemi choć po olsznik, będziemy mieli dzie-sięć krow, piętnaście owiec, wówczas odpocznieś!...
Gadała byle gadać. Zeniąc się, mieli

tylko jedną krowę, dzisiaj mają cztery i czter-razy więcej pracują.
— Eh, tego nigdy nie będzie! Cały wiek pracując, nie zarobim tyle pieniędzy!
— Twemi rękami to i na suchy chleb zapracować trudno. Ludzie „na zapaszkę“ idą, do rąbania lasu najmuja się, a ty własny tylko zagon grabiesz i pszenie pierogi jesz chcesz. Niedoczekanie twoje!
— Ja nie nie chcę! Dla mnie dosyć tego co jest, z głodu nie umrę! Żeby jeszcze było dla kogo zbierać? Dzieci nie mamy, brat wszystko zabierze i kwita!
— Bodajbys ty oniemiał! — szepnęła przez zaciśnięte zęby. — Mówiąc o dzieciach, trafił w najdotkliwszą stronę jej serca. Na pięć mil dokoła nie było znachorki, do którejby się nie udawała po radę w tym przedmiocie, a jeśliby wszystkie wypite przez nią lekarstwa były skuteczne, wyrodziłyby się jakieś dziwnie gorzkie, palące istoty. Od niektórych ziół przez kilka dni w pierśiach paliło, od innych dostawała nudzenia, zawrotu głowy, jak po wódce. Poradzono, żeby się nie myła przez sześć tygodni: spełniła wolę akuratnie, a gdy przy praniu lub gotowaniu stawy jaka kropła na twarz przysnęła, spluwała przez ramię trzy razy powtarzając: „a zgiń ty, przepadnij!“ Od ziół tych, a więcej jeszcze od pracy nad siłę, wyschła, zmarniała bez poty, kaszel dusił ją od rana do nocy, oczy zamglone, na policzkach rumienieć jak wypieczony. Sąsiadki nieraz już naznaczały jej termin śmierci, w najbliższe święto zwykle; święto miało szczęśliwie, Marcinowa pracowała po dawniejszemu, kupując każdego roku nowy koszyk na przyszłą kołyskę. Zrobiła nawet ślub, że na chrzcinach pozwoli upić się Marcinowi. Było to coś w rodzaju świeczki dla dyabła; Boga też nie zaniedbywała: nosiła na ofiarę to i owo. w ostatnią Wielkanoc, najstarszą swoją kurę do zakrystyi zaniosła! Mężowi nie szczydziła lekarstw.

Przeciw lenistwu żadna znachorka poradzić nie mogła, natomiast od wódki każda coś innego dawała. Marcinowa sypała mu przeróżne zielska do stawy, piekła chleb z jakimś proszkiem, bardzo podobnym do tłuczonej cegły, wreszcie, kawał szmaty zaszyła mu w siermięgie, pod kołnierzem. Miała to być cząstka koszuli wisieleca, najradkalniejsza ze wszystkich dotąd znanych lekarstw przeciw pijaństwu! Kosztowało ją to drogo i niemal połowę swoich zapasów oddała znachorem i parę złotych w dodatku; pocieszała się nadzieją, że stratę wynagrodzi sobie spokojem i dostatkiem. Lękała się tylko, czy lekarstwo nie było już zbyt silnem? Wszywając kawałek szmaty wisieleca do mężowskiej siermięgi, czuła, jak palce drżały, serce kołatało z trwogi. Przez kilka dni chodziła mierzająca, w końcu spytała:
— Czy tobie żadna myśl do głowy nie przychodzi, kiedy koło karczmy idziesz?
— Jakto?
— Chciałam wiedzieć o czym teraz myślisz, idąc koło karczmy?
— O wódce, jak zawsze.
— Ale nie piłybys jej, chociażby ci darmo dawali, prawda?
— Za cóż ty mnie babo takim głupcem robisz? Człek tylko kijów darmo brać nie chce, a wódkę, oho!
— Ale teraz ciebie nie do karczmy nie ciągnie?
— Nigdy nie ciągnęło, zawszem sam chodził, i teraz pójdę jak ze chcę.
— Otóż to, że nie ze chęci!
— Zobaczymy! W istocie, nazajutrz wieczorem wrócił trochę podochocony; gwizdał, śpiewał, emokał językiem, a to mu się zdarzało tylko na pijano. Żonka aż ostupała widząc go w takim usposobieniu, własnym oczom wierzyć nie chciała! Ona tak była pewną, że uleczyła go na zawsze! Widząc, że czary i zioła nie pomagają, po-

dzielały choć w części owe iluzje, jakie przebijają się w pełnych tryumfu głosach niektórych konstantynopolskich dzienników, uprzedzających już z góry intencje i zamiary dotąd jeszcze nie utrwalonego gabinetu torysów.

Lwów, 25 czerwca.

Czytelnikom naszym wiadomo z niedawno umieszczonego obszernego artykułu, z jakim trudem a zarazem z jakim pomysłnym skutkiem dokonana została w Namieństwie likwidacja okręgowych funduszy szkolnych. Doprowadziwszy raz do ładu zawide rachunki z długiego szeregu lat, Namieństwie czuwa teraz pilnie nad tem, aby skutek mozolnej pracy był całkowity i trwały. W tym celu utrzymywane są w stałej ewidencji, ogólny stan zaległości funduszy szkolnych okręgowych, oraz stopniowe umarzanie tych zaległości. Starostowie mają peryodycznymi wykazami dostarczać dat autentycznych do tej ewidencji, a każda niedokładność lub zwłoka w tej mierze zostaje natychmiast uchylana. Świeżo otrzymani starostowie nowi okólnik w tej mierze. Wyjmujemy z niego główne zarządzenia:

W celu wprowadzenia jednolitości w sporządzaniu przedkładać się mających wykazów, polecono Starostom w tym okólniku, ażeby na przyszłość nadsyłać oryginalne wykazy urzędów podatkowych, jak te ma miejsce przy wykazach zaległości funduszu propinacyjnego, co do którego zarządzenia Rządu odniosły zupełny i jak wiadomo przez Sejm kilkakrotnie pochlebnie uznany skutek. Te oryginalne wykazy obejmować mają sumarycznie stan wszystkich zaległości fundacji szkolnych i uwidoczniać, będąca na przypisie a nie uiszczoną należność bieżącą. Jako zaległość dawniejsza wykazywana będzie cała zaległość po dzień ostatni ostatniego miesiąca bezpośrednio ubiegłego kwartału, zaś jako należność bieżąca, tylko opłaty przypadające do uiszczenia w bieżącym kwartale. Z końcem każdego kwartału, niespłaconą jeszcze należność bieżącą doliczona będzie w następnym wykazie do zaległości dawniejszej, a nowy przypis za następny kwartał, uwidoczniony zostanie w rubryce należności bieżącej. W ten sposób wykazy przedstawiać będą z jednej strony ile ściągnięto w bieżącym kwartale na umorzenie dawniejszej zaległości, z drugiej zaś, ile na rachunek nowego przypisu.

W końcu zwrócono uwagę Starostów że dążyć powinni bezustannie do stopniowego i systematycznego umorzenia dawniejszych zaległości, które w niektórych powiatach dosięgają jeszcze znacznej wysokości. W tym celu, Starostowie dołożyć mają usilnego starania, ażeby przepis każdego kwartału w tym samym okresie czasu był zupełnie wyrównany, a nadto pewna

choćby mała część zaległości spłacona. Niecałkowite uiszczenie należności bieżącej, będzie mogło tylko w pewnych wyjątkowych wypadkach, jeżeli nieprzewidywane trudności stoją na przeszkodzie regularnemu wpływowi prestaty szkolnych, znaleźć usprawiedliwienie, z reguły zaś zaległość dawniejsza nie powinna się powiększać przez doliczanie doń nie ściągniętej reszty nowego przypisu.

KORESPONDENCKIE

Wiedeń, 23 czerwca.

„Dziennik Polski“ zanotował przed kilkoma dniami pogłoskę o układach hrabiego Taaffego z jedną z wybitniejszych osobistości „Zjednoczonej Lewicy“, celem nowego ugrupowania stronnictw politycznych w Radzie państwa, i powołania owej osobistości do prawdy pogłoski wysnuł nadto *„Dziennik“* cały szereg uwag, krytykujących postępowanie ministerstwa wobec „Prawicy“, i chcących rozbudzić nieufność parlamentarnej większości do Rządu.

Wobec tych uwag możemy wam z całą stanowczością donieść, że wszelkie pogłoski o zmianach w dzisiejszym gabinecie, a w szczególności powyższe wieści, najmniejszej nie mają podstawy.

„Dzienniki“ nasze nie powinnyby wszakże tak skwapliwie korzystać z pierwszej lepszej niestwierdzonej wieści, aby siać nieufność do Rządu, nie ma bowiem wątpliwości, że pracując nad osłabieniem dobrych stosunków pomiędzy Rządem a „Prawicą“ — pracują tylko dla „Lewicy“.

SPRAWY MONARCHII

(Z Berna. — Obostrzenie przepisów paszportowych w Bośni i Hercegowinie).

Z wyjątkiem trzech fabryk, w których nie zdołano jeszcze osiągnąć porozumienia w kwestyi podwyższenia płac, wszystkie zakłady fabryczne w Bernie były już w ruchu dnia przedwczorajszego. Wszędzie panuje najzupełniejszy spokój, a ślady ostatniego bezrobocia zacierają się coraz bardziej.

Śledztwo przeciw aresztowanemu robotnikowi, których liczba wynosi 65, toczy się z całą energią i pospiechem. Zdaje się, iż w najbliższym czasie połowa uwięzionych wypuszczona zostanie na wolną stopę.

„Politische Corr.“ zamieszcza następujący komunikat: Każdy przebywający w Bośni i Hercegowinie cudzoziemiec musi wykazać się prawidłowym paszportem, wystawionym przez odpowiednią władzę i wizowany przez właściwą c. k. reprezentację zagraniczną lub urząd konsularny, a gdy

ów cudzoziemiec mieszkał przed przybyciem do krajów okupowanych w obrębie austriacko-węgierskiej Monarchii, paszport musi być wizowany przez władzę polityczną miejsca ostatniego jego pobytu. Dla austriackich i węgierskich poddanych wystarcza posiadanie karty legitymacyjnej, książeczki służbowej lub roboczej. Każdy cudzoziemiec obowiązany jest bezzwłocznie po przekroczeniu granicy krajowej przedłożyć osobiście najbliższej władzy politycznej swoje papiery podrózne, i udzielić żądanych wyjaśnień, w jakim przybywa celu, jak długo zamierza zabawić w kraju i t. d. Gdyby cudzoziemiec zamierzał zabawić w siedzibie pomienionej władzy politycznej po nad 24 godzin, w takim razie paszport jego aż do chwili wyjazdu ma być depozytowany w urzędzie. Na wypadek dalszej podróży, paszport zaopatrzonej odpowiednią wizą, będzie mu bezzwłocznie wydany. Cudzoziemcy, nie przybywający wprost z zagranicy, lecz z krajów austriackich, niemniej wszyscy austriacko-węgierscy poddani, nie mają obowiązku przedstawiać się władzom politycznym zaraz po przejściu granicy, lecz winni zgłosić się do tej władzy, w której obrębie podróż swoją przerywają, i zamierzają zatrzymać się choćby nawet tylko chwilowo. Obcokrajowcy (*Nicht Landesangehörige*), którzy zostali by napotkani bez paszportów, lub których legitymacya nie zgadzałyby się z wydanymi przepisami, mają być zatrzymani a to do czasu stwierdzenia ich tożsamości, i zasądzeni na grzywnę od 2 do 500 zł. lub areszt do dni 30, a gdyby później nie mogli się w sposób należyty wylegitymować z pobytu w kraju, zostaną po wykonaniu kary wydaleni za granicę. I w innych także wypadkach obcokrajowcy, których postępowanie budziłoby podejrzenie, lub których pobyt w kraju ze względów na spokój i porządek publiczny wydawałby się niebezpiecznym, mogą być wydaleny drogą przymusową za granicę.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(List Ojca Świętego).

Jak korespondenci rzymscy do pism katolickich donoszą, wydał Ojciec święty list bardzo ważny, będący odpowiedzią na pismo kardynała arcybiskupa Guiberta, napisany w sprawie dziennikarstwa katolickiego.

W ostatnim czasie zaszły z powodu niefortunnego występu katolickiego dziennika *„Journal de Rome“* niemiłe nieporozumienia, w które także i kardynał Pitra, protektor owego pisma, był wmięszany.

We Francji od dawna istnieją zatargi pomiędzy dwoma nieprzyjaźniemi naprzeciw sobie stojącymi kierunkami w prasie katolickiej, której jedna część, brakiem umiarowania, szkodzi tylko sprawie Kościoła.

Te stosunki i wypadki skłoniły kardynała arcybiskupa paryskiego księdza Guiberta do przedłożenia Ojcu św. tej sprawy z usilną prośbą, aby Papież własną powagą, tak dziennikarzy, jako i stojące po za nimi świeckie osoby do posłuszeństwa dla władzy duchownej powołał i pokój przywrócił. Prośbę tę poparł ksiądz kardynał Lavigierie, przybywszy w tym celu osobiście do Wiecznego Miasta.

Ojciec św. przychylił się do tej prośby i w odpowiedzi na list kardynała arcybiskupa paryskiego ogłosił obszernie pismo w *„Osservatore Romano“*, w języku włoskim.

Papież ubolewa nad tem, że duch jedności został między katolikami zakłócony i że z powodu ogłoszonego niedawno pisma, pochodzącego z pod pióra osoby, o której się tego wcale nie spodziewał (kardynał Pitra) — oraz z powodu wrażeń, jakie to pismo wywołało, nie może milczeć, lecz głos swój podnieść jest zniewolony, celem zawezwania wszystkich, broniących sprawy Kościoła, izby to czynili z największą oględnością, zgodnością i z prawdziwym przywiązaniem do Stolicy św. i uległością dla jej wyroków.

W końcu wyraża Ojciec św. kardynałowi Guibertowi podziękowanie za to, że mężnie broni tego zdania Stolicy apostołskiej.

Niebawem potem kardynał Pitra ogłosił w *„Osservatore Romano“* list, w którym stara się naprawić dawniejszy swój błąd, i najzupełniej poddaje się powadze Ojca św. co do zdania o pismach katolickich.

(Sprawy rosyjskie.)

(Rossya i przesilenie gabinetowe w Anglii. — Projekt banku przemysłowego w Warszawie. — Wychodztwo z Finlandy — Zarządzenia przeciw cholercie. — Ogólna służba wojskowa na Kaukazie).

„Nowosti“ podają wiadomość, z dworskich jakoby sfer w Petersburgu pochodzącą, że car Aleksander, skoro tylko otrzymał doniesienie o porażce gabinetu Gladstona, natychmiast wezwał do siebie ministra spraw zagranicznych Giersa, z którym miał konferencję, trwającą około dwóch godzin. Jako wynik tej konferencji został wydany przez cara rozkaz powstrzymania floty wojennej, mającej odpłynąć do Oceanu Wielkiego — i pozostawienia jej, w oczekiwaniu nowych rozkazów w portach porzeża Finlandzkiego, gdzie też zostaje ona dotychczas.

Według dzien. *„N. Wremia“* uгода między Rossyą a Anglią co do przeprowadzenia afgańskiej linii granicznej, już była zawartą, lecz w skutek usunięcia się Gladstona nie została jeszcze podpisana. Teraz zaś — odnośne sfery petersburskie powatpiwiają, aby lord Salisbury zatwierdził ugodę, zawartą przez poprzedni gabinet.

„Nowosti“ dowiadują się, że ministerstwo skarbu wkrótce ma otrzymać do zaopiniowania projekt mającego się założyć w Warszawie prywatnego banku przemysłowego. Myśl założenia tej instytucji ma być w związku z zwinieniem Banku polskiego.

„Dzienniki“ rosyjskie donoszą, że z zachodniej Finlandy bardzo wiele ludności emigruje do Ameryki.

Z polecenia generał-gubernatora odeskiego, w skutek wybuchu w Hiszpanii cholery, wszystkie statki zawijające do portu odeskiego a przybywające z Hiszpanii będą podlegały obserwacji i desinfekcji, a to w myśl rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12 września r. z.

Przedłożony już radzie państwa projekt zaprowadzenia na Kaukazie ogólnej służby wojskowej, ustanawia trzyletni czas służby frontowej. Powoływani będą wszyscy, nie wyłączając mahometan, z których będą formowane szwadrony jazdy; Rosyjanie stanowić będą piechotę. Skład oficerów będzie tak urządzony, żeby połowa była Rosyjan, a połowa miejscowego pochodzenia.

(Zwinięcie poselstw greckich.)

Rząd grecki ze względów finansowych postanowił zwinąć wszystkie posady poselskie z wyjątkiem w Konstantynopolu i Wiedniu, a reprezentację dyplomatyczną poruczyć zwykłym konsulom i agentom. Dotychczasowy pierwszy sekretarz poselstwa w Berlinie, Duretto, został już w tych dniach przedstawiony w niemieckim urzędzie spraw zagranicznych jako agent dyplomatyczny Grecji. Zarządzenia powyższe nie potrzebowały osobnej ustawy i współdziałania Izby, albowiem w zwyczajnym budżecie greckim znajduje się stała pozycja tylko na utrzymanie posła w Konstantynopolu. Jeżeli zaś przy zwijaniu posad poselskich uczyniono wyjątek dla reprezentacji przy Dworze austriackim, pochodzi to ztąd, jak donoszą *„Dzienniki“*, iż książę Ypsilanti, obejmując przed laty urząd posła w Wiedniu, zrezygnował z pensji i zwykłych apanażów, skutkiem czego pozostawienie nadal tej posady z księciem Ypsilanti na czele nie pociągnie za sobą obciążenia budżetu greckiego.

stanowiła pilnować go bacznie, wieczorem szczególnie, gdy z fajką przed wrota wychodził. Jeśli na lewo szedł, wracała do chaty spokojna, że tylko do młyna albo do sąsiada zajdzie, lecz jeśli „zły“ na prawo pociągnął, wówczas rzucała robotę, chociażby najpilniejszą, i biegła przez wioskę bez pamięci. Zaczerwieniona, sapiąca, z chustką zsuniętą na tył głowy, biegła wpatrzona w plecy męża; czasami udawało jej się dopędzić go przed karczmą: chwytając za poję albo za rękę i nie zważając, że się wrywał, ciągnęła ku sobie z całej siły; usta drgały ze zmęczenia, ze złości i strachu słowa wymówić nie mogła... On tymczasem nie żałował jej wszelakich przewzisk, znanych w wiosce i okolicy.

— Chodź do chaty! — bełkotała — no, chodź! pluń na dybała i jego złą siłę! to on ciebie do grzechu ciągnie!

— Zwaryowaś babo, czego w drogę leziesz? Idź do łańca, bo tak dam...

— Nie, toś ty zwaryowała, rozum przepił — wołała uspokojona nieco, a palce coraz silniej wpijały się w jego ramię! Mógłby jednym szturkiem odrzucić ją na koniec wioski, gdyż był silny, barczysty, ona zaś chuda i mała; nie odtrącił jednak, drapał się za uchem, mruzczał, w końcu wracał znowu do chaty! Tryumfowała! przez cały wieczór gadała mu o przyszłych dostatkach, przyczem bardzo znacząco spoglądała na trzy spore koszyki, ustawione za piecem. Nie zawsze jednak udawało się jej tak pomysłnie. Daleko częściej Marcin wyprzedzał ją z dobrym kawał drogi, a nim dobiegła do połowy wioski, znikła w szmulowskiej fortecy. Wówczas wszystko było stracone! Szmul bab nie lubił; niechętnie wpuszczał je do swego przybytku, gdyż zarobek od nich mały, a harmideru co nie miara. Jeżeli który z przesładowanych mężów znajdował się w karczmie, Szmul przyjmował na swoją odpowiedzialność jego spokój i bezpieczeństwo.

W ostatecznym razie, podierał drzwi plecami i mrukał na obecnych, dając do zrozumienia, że baba wejdzie tu chyba po jego trupie. Marcinowa tymczasem wykrzykiwała przed karczmą, ból serdeczny dodawał jej siły; słuchając z daleka, trudno byłoby uwierzyć, że taka mała i słaba kobieta tak głośno krzyżeć potrafi! Kiedy już ochrypała i zaniemiała, Szmul odchyłał okno ostrożnie:

— Nu, głupia, czego wrzeszczysz? przemawiał, próbując trafić do jej serca i rozsądku. Kto tu twoje krzyki lęka się... a?... twój mąż nie taki głupi, żeby baby słuchał, nu, tak po co tobie gardło drzeć!

Okno zamykało się, a Marcinowa wygadawszy co miała na duszy, wracała do chaty. Nieraz już baby groziły Szmulowi, że karczmę spalą do szczytu, a na tem miejscu różgi dla swoich dzieci posieją; Szmul śmiał się z tych pogrozek; dla świętego spokoju między karczmą i pierwszą chatą z brzoгу postawił dla komy stajenkę z kółków i suchych gałęzi. W tych stronach był to pierwszy krok na drodze wzajemnej asekuracji.

Wracając, opowiadała o swojej biedzie każdej spotkanej sąsiadce; słuchały cierpliwie, gdyż Marcinowa miała ośm kur i dwa koguty, odzieży wszelkiej pod dostatkiem, każdej niedzieli niosła cokolwiek do miasteczka na sprzedaż, więc słowa jej wyglądały sprawiedliwie, rozumnie niż wszelkiej innej baby. Tak tedy Marcin, chociażby chciał czasami wypić trochę sam na sam ze Szmulem incognito, bez wszelkich ulicznych ostentacji, nie mógł, żonka nie pozwalała. Dzięki dbałości o przyszłość przyszłych dzieci, o dobytek i zamożność, sława jego rosła z dniem każdym, chociaż go nikt jako żywo bardzo pijanym nie widział. Na pijano mało dbał na opinie, wytrzeźwiony — rozmyślał często: za co Bóg skarał go taką porządnią kobietą? Miała zemrzeć na Zielną, potem na Gromniczną... tak przynajmniej

baby gadały, a one znają się na tem przecież! Wówczas wzięłyby sobie choćby najbardziej, byleby tylko spokojną! Taką jak szeweowa naprzykład? Oh, to debra baba, głosu jej nikt nie słyszy, chyba wówczas, gdy śpiewa! Tymczasem jednak, widząc, że żonka marnieje z dniem każdym, zawiózł ją do doktora; niewiele to pomogło, gdyż na lekarstwo żałowała dwóch złotych, a chociaż receptę zachowała starannie, ulgi widocznej nie było. Pracowała tylko coraz zawzięciej, jakby chciała resztkę siły wyczerpać, wprzód nim śmierć w oczy zajrzy, a że mąż przestał jakoś zaglądać do Szmula, uspokoiła się znacznie. Codziennie o zmroku, gdy bydło z pola wróci, zamykała wrota; w stajence słyhać chrupanie wołów i koni, kury dawno już śpią pod piecem, na podwórku cicho jak w niebie! Marcinowa uśmiecha się zadowolona: wśród chrupania była wyraźnie słyhać głośny oddech Marcina; śpi już w chacie lub w อดrynce! jutro przed świtem wstanie rzeźwy do pracy!

— Oh! to mój gospodarzyk, to mój robotniczek! Ludzie o nim to i owo gadają... bodajby im dobrze nie było!... Słucha jeszcze; życieby oddała, żeby on tak codzień razem z dobytkiem do snu szedł! Gdzie tam! Tydzień, drugi żyje ucziwie, a potem ciągnie go coś przed wrota; nieraz z fajką na kłódach do późnej nocy siedzi jak potępieniec, gada z sąsiadami, albo do młyna się wlecze! Oh, ten młyn, żeby go jasny piorun spalił, zaniosłaby na mszę dwa złote! Że tam „zła siła“ jest, to już cała wioska wie oddawna, ale co tam Marcina ciągnie, tego tylko żonka domyślać się zaczyna — sama jeszcze nie wie, czy gadać ludziom, czy zaczekać trochę — a nuż może nieprawda!

(Ciąg dalszy nastąpi.)

OSTOJA.

— **Uzupełniający wybór** jednego członka Rady powiatowej w Brzeżanach, z grupy większych posiadłości, rozpisany został na dzień 23 lipca bieżącego roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowym, o godzinie 10 w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Walne zgromadzenie** członków tarnopolskiego oddziału towarzystwa pedagogicznego, odbędzie się w niedzielę, dnia 28 b. m., o godzinie 2 w c. k. seminarjum nauczycielskiem. Porządek dzienny: 1. Odczytanie obecnej listy członków. 2. Odczytanie protokołu i sprawozdania z całorocznej czynności. 3. Sprawozdanie kasowe i lustracja rachunków. 4. Odczyt członka St. Tarnawskiego „O ćwiczeniu pamięci”. 5. Wybór delegata na walny zjazd do Przemysła. 6. Wybór całego zarządu oddziałowego. 7. Wnioski członków. — Członkowie, którzy w myśl § 13 statutu zalegają wkładki nie uiszcili wskutek tego z listy członków wykreśleni zostali, nie mogą brać w obradach udziału.

— **Stopień lekarzy weterynaryjnych** otrzymali w c. k. szkole weterynaryjnej dnia 22 b. m., pp. Maryan Audykowski i Ludwik Lipiński.

— **Na pogorzelnów** w gminie Rudzie wpłynął do c. k. starostwa w Brodach datek w kwocie 5 zł., a do c. k. starostwa w Rawie datek 7 zł. 44 ct. Kwoty te odesłane zostały do c. k. starostwa w Żydaczowie.

— **Wycieczka do Zimnejwody** na korzyść Kółek rolniczych, zapowiadana na niedzielę, 28 b. m., odłożoną została na poniedziałek, 29 b. m., a to z tego powodu, by nie robić konkurencji koloniom wakacyjnym, które w niedzielę urządzają festyn na Wysokim Zamku. Celem przeprowadzenia tych zabaw połączyły się najlepsze siły w naszym mieście: „Lutnia”, „Sokół”, akademicy, profesorowie, słowem wszyscy, którzy pragną dla naszych dzieci zdrowia a dla ludu oświaty. Czyż w obec tego można choćby na chwilę wątpić o świetnym rezultacie tak festynu, jak i wycieczki do Zimnejwody.

— **Wycieczka do doliny lasu Krzywieckiego**, odbędzie się w niedzielę, 28 b. m., a w razie niepogody 29 b. m., na dochód funduszu inwalidów, wdów i sierot stowarzyszenia rękodzielników „Gwiazda”.

— **Kapela wojskowa pułku piezego nr. 95**, grać będzie jutro, w piątek, w ogrodzie Miejskim. Początek produkcji o godzinie 6 wieczorem.

— **Projekty na pomnik Mickiewicza**, znajdujące się dotąd w Warszawie, gdzie wystawione były dla publiczności, mają zostać nabyte przez grono zamożnych protektorów sztuki, którzy po złożeniu sumy, jaką wymagają artyści za swe prace, rozlosują je pomiędzy siebie. Pomysł nowy a wiele praktyczny, i pożądany zapewne przez artystów.

— **Pani Eliza Orzeszkowa**, w liście do znajomych w Warszawie, pisze z Grodna: „Dobro moje ratowano wybornie i wszystko wyniesiono z płomieni. Nie nadto nie można było zrobić, ale w cztery miejsca składałszy te rzeczy i cztery razy, w ścisłości nie do opisania bez koni i wozów, trzeba było przetransportować. Rozwiązywały się prześcieradła, książki sypały się na bruk deszczem pod nogi tłumów, które je podesптаły. Biblioteki mojej została część jakaś, lecz nie wiem co i w jakim stanie. Najlepsze meble roztrzaskane, inne połamane i obdarte. Mnóstwo drobnych ale kosztownych i pamiątkowych grzejków, zgniecionych i zepsutych, trzecia część zginęła. Zniszczenie tłumaczy się jeszcze tem, że do najbliższego miejsca, zupełnie bezpiecznego, tragarze nieśli trzy wiorsty, wszystko bowiem aż do kościoła Bernardynów, było zajęte płomieniem. W końcu listu szanowna autorka dodaje, że cena mieszkań w tej chwili jest ogromna. W jej własnym mieszkaniu, złożonym z trzech pokoiów, a opłacanem niesłychanie drogo, mieści się 15 osób. Jedna z rodzin, dotkniętych klęską, wynajęła pojedynczą izbę za rs. 100.

— **Trzechsetne przedstawienie Halki** Moniuszki w Warszawie, odbyło się na w niedzielę, 28 b. m. Połowa dochodu z tego widowiska jest przeznaczona dla rodziny po kompozytorze.

— **Wycieczka więźnia**. Iwan Dubeńko, alias Bojko, szeregowiec 95go pułku, rodem ze Skwały, powiatu borszczowskiego, średniego wzrostu, włosów czarnych, takichże małych wąsów, oczu niebieskich, nosa szerokiego, więzień tutejszego garnizonowego aresztu, zbiegł wczoraj z zewnętrznych robót z podwórza piekarni wojskowej.

— **Śmierć w drodze do szpitala**. Marya Tresz zarobnica 50 lat licząca, zamężna, wieszona wczoraj w chorym stanie do głównego szpitala, zmarła w drodze przed przybyciem do tego zakładu.

— **Wypadek w cyrku**. Córka właściciela cyrku, p. Sidolego, znakomita ekwilibrystka, woltażująca podczas wczorajszego przedstawienia w pędzie na koniu przez szerokość płótna, zaczęła nogą o takowe z powodu niezgrabności

trzymających to płótno, i upadłszy na baryerę, zraniła się w głowę, skutkiem czego nie będzie mogła przez kilka dni występować w produkcjach.

— **Przejechanie**. Józef Kurek, woźnica z browaru, najechał skutkiem szybkiej jazdy na ulicy Sykstuskiej pijanego Oleksę Bobaka, który, upadłszy pod wóz, odniósł na prawej nodze i na głowie lekkie uszkodzenia. Winowajcę aresztowano.

— **Grad** uszkodził dotkliwie ziemioplody w gminie powiatu nadwórniańskiego, Sadowce. Likwidację szkody zarządzono.

— **Trzynastoletni samobójca**. Dnia 13 b. m., obwiesił się w Bochni 13-letni syn malarza pokojowego, Karol Kubicki, na strychu domu swoich rodziców, a to z niewiadomego powodu.

— **Zwłoki dziecka** nowonarodzonego wyłowiono na potoku w Borkowie, pow. złoczowskiego. Dochodzenie jest w toku.

— **Zapiski policyjne**. Skradziono w hotelu pod l. 10 ulica Rejtana, poduszkę, kołdrę i dwa prześcieradła, G. B. znaczone, wartości 15 zł.; trzy kartki zastawnicze banku ruskiego, jedną na srebrny kubek za 12 zł. zastawiony, drugą na srebrną łyżkę, a trzecią na talerz, tytonierkę srebrną z monogramem F. K., wartości 24 zł. — Zgubiono zastawniczą kartkę ruskiego banku do l. 70.458, opiewającą na damskie futro, za 5 zł. zastawione. — Zakwestyonowano siekiere. — Znaleziono starą książkę do modlenia, bez tytułowej pierwszej kartki, zapomnianą przez jakąś panię w sklepie pod l. 14 Rynek, przed 8 dniami.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Kustendży poseł turecki u dworu rumuńskiego, Sulejman-bej; w Wiedniu znany publicysta Wilhelm Martini, były główny redaktor dziennika *Fremdenblatt*.

— **Sąd wiedeński** skazał Trachtenberga ze Lwowa, który zgłosił się był do policyi tutejszej i oskarżył się fałszywie o wrzekomopelnioną przez niego w Wiedniu zbrodnię morderstwa, na sześciomiesięczne więzienie za wprowadzenie w błąd władzy.

— **Morderca dziewcząt w Pesceie**. Trybunał apelacyjny w Pesceie zniósł wyrok pierwszej instancji, zasądzający mordercę dwóch dziewcząt, Valenticza, na karę śmierci przez powieszenie i nakazał oddanie skazanego do zakładu obłąkanych dla zbadania jego stanu umysłowego.

— **Spis ludności w Serajewie** w tych dniach został ukończony. Miasto to liczy 27.028 mieszkańców, w tej liczbie 15.000 mahometan.

— **Statystyka wyścigów warszawskich**. W ośmiu dniach gonitw warszawskich rozegrano 37 nagród na ogół sumę (z włączeniem stawek) przeszło 30.000 rs., a o nagrody te ubiegało się ogółem 38 koni, należących do 11 właścicieli. Nagrody w następujący sposób rozdzielone zostały: stajnia hr. Krasiniskiego wygrała sześcioma koniami 13.200 rs. w przybliżeniu, p. L. Grabowskiego pięcioma koniami 6.600 rs., p. Mysyrowicza trzy konie zdobyły 2.700 rs., pp. Wotowskich i Reszków 6 konie wzięły 2.500 rs. w gotówce oraz nagrodę klubu myśliwskiego. p. S. Kronenberga 4 konie 1.800 rs., p. J. U. Niemcewicz jeden koń 950, por. Poklewskiego Kozieli 3 konie 870 rs. i nagrodę dam. p. W. Wodzińskiego dwa konie 775 rs., Rogozina klacz 430 rs., p. R. Krumpfa klacz 825 rs., Orłowca dwa konie 135 rs., rotm. Curikowa „Awliar“ 135 rs. Z całego zastępu koni, wyróżniły się wyśmienicie wygraną następujące: trzyletni ogier gn. „Highland“ wygrał około 6.370 rs., pięcioletnia „Fine-Mouche“ 5.400 rs., trzyletnia „Mag“ 2.150 rs., tyłeż pięcioletnia „Rhea“, „Francesca“ i „Richmond“ po 1.500 rs., „Princesse“ 1.200 rs. Z dzeki najszcześniejszym (lecz by najmniej nie najlepszym) był Tompson, który posiada 8 pierwszych i 4 drugie wygrane, Gil lam trzy pierwsze i 7 drugich, mały Wiks 3 pierwsze, tyłeż Coates, Gipson jedną pierwszą i trzy drugie Page jedną pierwszą i cztery drugie, Ross dwie pierwsze, wreszcie z Polaków Puncz p. Grabowskiego 2 pierwsze i 2 drugie i Jarzabek jedną pierwszą zdobytą na „Rhoi“. Z pomiędzy jeźdźców panów p. Stanisław Wotowski aż siedm razy zwyciężył a raz tylko był drugim; p. Aleksander Wotowski ma dwie pierwsze i jedną drugą nagrodę, p. R. Krumpf dwie pierwsze i dwie drugie wygrane.

— **Trudną i niezwykłą operację**, która wielkie zajęcie budzi w kołach lekarskich, wykonał niedawno w klinice królewskiej w Berlinie profesor Bergmann, na chłopcu cierpiącym na próchnienie kości w ramieniu wyżej łokcia, wskutek czego trzeba było wypikować w tem miejscu znaczną część kości barkowej. Jednocześnie znajdowała się w kuracji profesora dziewczynka, która w skutek przejechania, uległa amputacji nogi. Profesor Bergmann wyjął kawał kości z górnej części uda amputowanej nogi i wypełnił nią chore miejsce w ramieniu chłopca. Operacja ta spowodowała nadzwyczaj szczęśliwe zagojenie się ramienia, tak, że dziś ów chłopiec posiada nietylko zupełnie prawidłowo sformowane ramię, ale władza niem w dodatku jak najswobodniej.

— **Napad w sądzie**. *Tydzien* piotrkowski donosi, że w ubiegłą środę podczas rewizji więźniów, aresztant Józef Józwiak, skazany przez sąd okręgowy piotrkowski za rozbój na dziesięć lat ciężkich robót w fortecy, rzucił się

na podprokuratora pana J., i zranił go koło oka tak silnie, iż ten zalany krwią upadł na ziemię i zemnął. Aresztant został natychmiast okuty i wtrącony do samotnej celi w suzerennych gmachu więziennym.

— **Okropne nieszczęście** zdarzyło się w tych dniach w miejscowości Toureing we Francji. W palni wełny Honorata Prospera eksplodował kocioł parowy, skutkiem czego budynki fabryczny został zburzony, a z 60 zatrudnionych w nim robotników 14 utraciło życie na miejscu, zaś 18 jest rannych, przeważnie ciężko. Pomiedzy zabitymi znajduje się właściciel zakładu.

— **Nowa defraudacya** wyszła na jaw na poczcie w Pesceie. W policyi tamtejszej zgłosiła się pewna kobieta z doniesieniem, że jej młody urzędnik pocztowy z filii na „Josefsplatz“ dał do przechowania 22.000 zł. Policya po porozumieniu się z urzędem pocztowym przysłała urzędnika pocztowego Aleksandra Apostoła, który przyznał, iż z listu pieniężnego, nadanego rano a zawierającego 44.000 zł., wyjął 27.000 zł., a następnie list zapieczętował pięciątką urzędową. Z tych pieniędzy wręczył kobiecie 22.000 zł., a 5.000 zakopał na cmentarzu, gdzie je rzeczywiście znalaziono.

— **Wielka kradzież** popełniona została w banku państwowym w Hamburgu. Przedwczoraj w kasach tego banku stwierdzono ubytek sumy 200.000 mark. Poszlakowanym o sprawstwo tej kradzieży są dwaj Anglicy.

— **Rekin**, długości około 10 metrów, widziany był w tych dniach, w zatoce Muggia w Tryeście, a to na linii, łączącej arsenał Lloyda z Punta Sottile.

— **Po stracie jedynaczki**. W Warszawie, przed kilku dniami, do bawiącej się w ogrodzie botanicznym czteroletniej córeczki pani B., zbliżyła się jakaś młoda kobieta, bardzo porządnie ubrana i porwawszy dziewczynkę na ręce, poeżyła uciekać Patrzącą na to matka z krzykiem pobiegła za nieznajomą i dopędziwszy ją, żądała zwrotu dziecka, lecz ta z dzikim wyrazem oczu, stawiała energiczny opór, dowodząc, że to jej córka, którą p. B. podstępem jej wykradła. Gdyby nie interwencya kilku panów, scena ta przybrałaby może gorsze następstwa, tembardziej, że nieznajoma odgrażała się, że raczej zabije dziecko, niż odda je „przywłaszczycielce“. Po sprawdzeniu okazało się, że nieznajomą jest obywatelka p. M., która po zgonie jedynaczki postradała zmysły i na widok dziecka ulega napadom furji.

— **Spadek**. Przed niedawnym czasem zmarł w Salonice Antoni Wernicki, Polak, który, jak donosi *Kuryer Warszawski*, pozostawił sumy, lokowane za granicą i w kraju na hypotekach. Siostra zmarłego znajdująca się podobno w Królestwie może się porozumieć z wykonawcami testamentu, pod adresem: „Soeur Thérèse Datecka, fille de la charité, à Saloniqua, en Turquie“. Odpisy aktów notaryalnych są do przejrzenia w Warszawie. Dla bliższego wyjaśnienia dodajemy, że Antoni Wernicki urodził się we wsi Krupce, powiecie krasnostawskim. Pisma peryodyczne wychodzące w kraju lub za granicą, proszone są o powtórzenie tej wiadomości. Bliższych informacyj, redakcyja *Kur. Warsz.* dać może na każde żądanie.

— **Kanał Suezki**, od dwóch tygodni zamknięty dla żeglugi z powodu zatonięcia w wąskim jego miejscu okrętu, po uprzątnięciu tego ostatniego z dna, znowu jest otwarty dla przejazdu statków.

Dr. Ferran i jego metoda szczepienia cholery.

W Hiszpanii nawiedzona obecnie straszna epidemia, nie ma w tej chwili popularniejszej osobistości nad dr. Ferrana, który korzystając z doświadczeń poczynionych przez dr. Kocha i Pasteura, stara się propagować w najszerszych kołach metodę szczepienia cholery. Jak bądź zechcemy ocenić zabiegi dr. Ferrana, to jedno jest faktem, iż metoda ta zyskuje sobie w Hiszpanii coraz liczniejszych zwolenników i stała się od razu popularną. Być też może, iż przeważnie niezmiernemu zaufaniu ludności do wynalazku „doktora z Waleneyi“, jak powszechnie nazywają dr. Ferrana, należy zawdzięczać, iż prowincye dotknięte zarazą nie stały się dotychczas widownią podobnie rozpaczliwej paniki, jaka zeszłego roku zapanaowała w południowych Włoszech. Publiczność Waleneyi z największym interesem śledziła przebiegu dysput, jakie odbywały się przez dni kilka w auli uniwersyteckiej przy udziale najznakomitszych lekarzy; rezultat ich był w ogóle korzystny dla systemu dr. Ferrana, większa część bowiem lekarzy przyznała mu cenne zalety. Najwymowniejszą jednak manifestacyą na rzecz nowej doktryny była niezawodnie uchwała walenckiego klubu „Athenaeum“, aby wszyscy jego członkowie poddali się szczepieniu a uchwała ta została bezwzględnie wykonaną. Należy tu dodać, iż do klubu rzeczowego należy cała inteligencya Waleneyi, adwokaci, lekarzy, profesorowie, oficerowie,

artyści, literaci i t. d. Operacye te odbywały się w obecności komisji ankietowej ustanowionej przez rząd, a szczepieni co cztery godziny byli badani przez członków tej komisji, przyczem zapisywano bardzo szczegółowo wszystkie objawy i spostrzeżenia.

Rząd hiszpański zajął w ogóle wobec metody dr. Ferrana nieprzyjazne stanowisko. Pomimo przychylnych relacyj fakultetów medycznych w Waleneyi i Barcelonie władze zabroniły szczepienia cholery, a minister Romero Robledo oświadczył w rozporządzeniu przesłanem podwładnym organom, że jedynym środkiem przeciw cholere jest szczerne odosobnienie zakażonych, dr. Ferran zaś jest zwykłym szarlatanem. Ludność Waleneyi a nawet Madrytu remonstrowała bardzo energicznie przeciw podobnemu sumarycznemu potępieniu, co spowodowało rząd do urządzenia czegoś w rodzaju władzy kontrolującej, która miała zadanie badać dokładnie skuteczność metody zaaplikowanej na bardzo wielu osobach w Waleneyi i jej okolicy.

Dr. Ferran dokonywa szczepienia na obu ramionach. Operacya ta wywołuje silny ból, który wzmaga się z każdą minutą tak dalece, iż szczepiony traci niemal władzę w obu ramionach. W sześć do ośmiu godzin po szczepieniu, ciepłota skóry dochodzi do 39 stopni, gorączka ta jednakże szybko ustępuje, a po obfitej transpiracyi powraca normalna temperatura. Pacjent wchodzi teraz w stadium rekonwalescencyi, i uczuwa tylko od czasu do czasu mniej lub więcej silne strzykanie i ubezwładnienie ramion. Rozumie się samo przez się, iż symptomata powyższe nie są u wszystkich osób jedakowe, zmieniają się one odpowiednio do kompleksyi, natury, usposobienia, stanu zdrowia i t. d. operowanego. Niektórzy ze szczepionych dostają silnej febrę, połączonej z wymiotami, u innych kończy się wszystko na lekkich boleściach.

Statystyka cholery hiszpańskiej dostarcza dat, które wystawiają dobre świadectwo metodzie dr. Ferrana. W mieście Aleira n. p. na 16.000 mieszkańców, poddało się szczepieniu 5432 osób; z kategorii osób nieszczepionych, zapadło na epidemię 64 osób, z tych 30 zmarło, gdy ze szczepionych tylko 7 zachorowało. a z tych wszystkie wyzdrowiały. Podobny stosunek wykazuje statystyka choleryczna w Waleneyi.

Dotychczasowe doświadczenia zdają się w każdym razie stwierdzać, iż chociaż szczepienie cholery nie zasłania zupełnie przed niebezpieczeństwem, osłabia je przynajmniej do pewnego stopnia. Aby osiągnąć należyty skutek, dr. Ferran zaleca kilka razowe coraz silniejsze szczepienie. Wypróbowawszy na sobie taką metodę, dr. Ferran i jego pomocnik dr. Pauli narażają się bezkarnie na niebezpieczeństwa, zbliżają się bez trwogi do zakażonych, spędzają najspokojniej noce w łóżkach i pościeli, z których wyniesiono zmarłych na cholere, a dr. Pauli posunął się w swoich eksperymentach tak daleko, iż spożywał nawet potrawy zaprawiane mikroskopijnymi żyłkami, zwanymi koma-bacillami, które według doświadczeń Kocha i Pasteura są właściwymi rozsadnikami epidemii. Sama komisya ministerjalna tak przeciwna doświadczeniom Ferrana przyznała, iż dotychczasowe próby nie dostarczyły dowodów, aby szczepienie, pomimo, iż poddały mu się tysiące osób pociągnęło za sobą dla operowanych jakiebądź fatalne następstwa. Czy zaś w przyszłości, po krótszym lub dłuższym czasie szczepienie cholery nie wyrzuci ujemnych skutków na organizm szczepionych, o tem komisya nie chciała przesądzać.

Że metoda dr. Ferrana nie zdaje się być prostą tylko szarlataneryą, przemawia zatem według zdania jednego z poważniejszych fachowych, już ta okoliczność, iż wszystkie naukowe koła Europy zajmują się w tej chwili z natężoną uwagą eksperymentami lekarza walenckiego. Dr. Koch i dr. Pasteur odbierają regularnie sprawozdania o postępach i rezultatach metody szczepienia, a na jednym z swoich wykładów w paryskim kolegium medycznym, dr. Pasteur wyraził się z najwyższym oznaniem o Ferranie, oświadczając, iż przyjdzie czas w którym Hiszpania zaliczy go do rzędu najzasłużeńszych swoich mężów.

Jak donoszą z Madrytu, w ostatniej chwili rząd wziął na seryo pod rozważę system inokulacyi dr. Ferrana, a zainteresowany w Izbie, czy zamierza i nadal także zachować się nieprzyjaźnie w obec rzeczonoego systemu, oświadczył — jak wiadomo z wczorajszego telegramu — przez usta ministra spraw wewnętrznych, iż skoro tylko fakultet medyczny, któremu poruczył zbadanie tej sprawy, wyda przychylną o niej opinię, zarządzi przymusowe szczepienie cholery.

Komitet chowu koni.

XX posiedzenie komitetu doradczego dla spraw chowu koni odbyło się d. 24 lutego pod przewodnictwem JE. Namiestnika F. Zaleskiego i w obecności pp. Wł. hr. Logothetiego, J. Bielskiego, Alberta hr. Cetnera, Adama br. Heydla, dalej pp. Karola Michla, starosty, i protokolanta c. k. kom. pow. dr. Michała Moysy-Rosochackiego.

Komitet uchwalił przypomnieć hodowcom koni, iż zgłoszenia co do wystawionych na zbycie ogierów, winno być wnoszone bezpośrednio do Ministerstwa rolnictwa w przeciągu miesiąca kwietnia.

Z powodu prośby Kazia Makohona, właściciela z Drohowyża, o odebranie od niego ogiera *Ben-Azed*, danego mu w bezpłatną hodowlę, uchwalił komitet oddać tego konia p. Szczerowskiemu, właścicielowi dóbr w Dryszewiczu, powiatu podhajeckiego.

Komitet uchwalił polecić Ministerstwu do subwencyonowania na r. b. licencyjowane ogiery: *Dzius* p. Stanisława Czermińskiego z Horodyszca, powiatu tarnopolskiego i *Aghil-Aga* Wojciecha Kołodzieja z Brzozówki, powiatu ropczyckiego. Natomiast subwencya Jana Horkunia z Siemikowic, powiatu podhajeckiego, powinna być cofnięta na r. b.

Starosta p. Michel przedstawił komitetowi potrzebę podwyższenia kwot premii, albowiem w skutek bardzo niskich premij zmniejszyła się znacznie liczba przedstawionych do premiowania klaczy.

Hr. Cetner przemawiał za tem, aby podwyższyć premie a zmniejszyć liczbę miejsc premiowania.

Hr. Logothetti uczynił wniosek, ażeby z programów premiowania opuścić jednoroczne klacze.

Przy równości głosów za ostatnim wnioskiem i przeciw niemu, dyrymował JE. p. Przewodniczący, głosując przeciw wnioskowi hr. Logothetiego.

Komitet uchwalił następujący program wiosennego premiowania: Stanisławów 10, Mościska 18, Rzeszów 23, Tarnów 28 kwietnia. Do premiowania mogą być przedstawione jednoroczne, dwuroczne i pięcioletnie klacze, bez różnicy pochodzenia a w każdej z tych kategorii ma być rozdana jedna nagroda na 50, 30 i 20 zł. Na delegatów do premiowania uchwalono zaprosić tych samych panów co w r. z.

Na doniesienie komendy zakładu stadników w Drohowyżu, iż zakładowi przydzielono dwa ogiery rasy ardeńskiej, komitet postanawia oddać jednego J. E. hr. Siemieńskiemu, a drugiego p. Władysławowi Jundze.

Ponieważ w Kamionce wybuchła naciężna i miejscową stację ogierów zwinięto, przeto uchwalono dodać po jednym ogierze stacyom sąsiednim, a mianowicie: w Radziechowie, Winnikach, Busku i Żółkwi.

Na podanie Jana Porembalskiego z Rudawki, powiatu dobromilskiego, o utworzenie nowej stacji stadników rządowych w Birczy, uchwalił komitet zawiadomić go, iż ograniczona liczba ogierów i żołnierzy w zakładzie stadniczym w Drohowyżu, nie dozwala tworzenia nowych stacji, chyba za zwinięciem innej, już istniejącej, do czego na razie nie ma powodu.

W imieniu p. Zdzisława Obertyńskiego oświadczył p. Bielski, iż nie jest winą p. Obertyńskiego, że ogier *Korsar* zwrócony został zakładowi w Drohowyżu w złym stanie; p. Obertyński powołuje się na świadectwo pp. oficerów z zakładu stadniczego, którzy mu mówili, iż nawet przekarmia *Korsara*. Zostawiwszy tego ogiera w najlepszym stanie, wyjechał p. Obertyński do wód i nie widział jego schudnięcia i zmizerowania w chwili zwrócenia go zakładowi. Komitet przyjął powyższe oświadczenie do wiadomości.

P. Bielski, którego komitet wraz z hr. Cetnerem i hr. Zamojskim, delegował do obejrzenia ostatniego transportu ogierów, przydzielonych z Radowic, nie mógł przedłożyć pisemnego sprawozdania, albowiem tylko hr. Cetner zgadza się z jego zapatrzywaniem, a hr. Zamojski jest przeciwny niektórym ustępom tego sprawozdania. P. Bielski upraszał tylko komitet o przyjęcie do wiadomości z uznaniem, że jest to zasługa hr. Logothetiego, że 8 dobrych koni, jakie dotychczas zabierano do innych krajów koronnych, przydzielono obecnie dla Galicyi.

* **Porządek dzienny** obrad walnego zgromadzenia Towarzystwa „Kółek rolniczych“, które się odbyła w Krakowie, w dniach 1go i 2go lipca 1885: 1. Zagajenie zgromadzenia. 2. Sprawozdanie wyboru delegatów „Kółek rolniczych“. 3. Sprawozdanie z czynności Towarzystwa „Kółek rolniczych“. 4. Sprawozdanie ko-

misy rachunkowej. 5. Sprawa projektowanych zmian statutu. 6. Wybór zarządu Towarzystwa. 7. Wybor komisji rachunkowej. 8. Wnioski (§ 33 statutu). 9. Wystawa przegładowa narzędzi rolniczych i gospodarskich, mogących mieć użytek w małym gospodarstwie wiejskim w połączeniu z wykładem o używaniu wystawionych narzędzi rolniczych. 10. Odczyty: a) o chowie i tuczeniu drobiu i korzyściach, jakie ztąd mogą mieć właściciele; b) o pszczeniectwie i zakładaniu pasiek z okazaniem wzorowych ulów; c) które rośliny wobec spadku cen pszenicy i żyta byłoby najkorzystniej teraz uprawiać; d) o przemyśle domowym. 11. Zwiedzenie dobrze prowadzonego małego gospodarstwa wiejskiego.

* **Ogólne zebranie członków krakowskiego Towarzystwa rolniczego** i delegatów towarzystw okręgowych odbędzie się dnia 7 lipca o godzinie 10 z rana w Krakowie, w gmachu Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń. Na porządku dziennym obrad znajduje się sprawa obecnego przesilenia rolniczo-ekonomicznego, jego powody i środki zaradcze.

* **Zarys kopalnictwa naftowego**, podręcznik dla urzędników kopalń naftowych, dzieło premiowane na konkursie a napisane przez inżyniera M. Maślankę w Stanisławowie, wyszło właśnie z druku dzięki hojnej subwencji, przez wys. Wydział krajowy udzielonej, i jest do nabycia u autora po cenie 3 zł. 50 ct. Książka ta zaspokoi dawno odczuwaną potrzebę nietylko fachowych wiertaczy ale i ludzi w ogóle eksploatacyi kopalni naftowych się interesujących, a więc w pierwszej linii niefachowych właścicieli kopalń i kapitalistów. Książka prezentuje się znakomicie. Format: duża ósemka, druku 16 arkuszy, tablic litografowanych u Witza w Darmstadtzie 13 z 223 rysunkami. Autorowi należy się istotnie uznanie za gorliwość, z jaką wydawnictwo przeprowadził i za ustanowienie stosunkowo nadzwyczaj niskiej ceny książki. O treści książki wyrokowała w swoim czasie komisya fachowa, powołana przez Wydział krajowy do oceny rękopisów konkursowych i objawiła swoje zdanie udzieleniem nagrody 300 zł. i wotowaniem znacznej subwencji na wydawnictwo. Dzieło to możemy jak najlepiej polecić interesowanym.

* **Międzynarodowa konferencya w sprawie zimowego planu jazdy** na r. 1885/6 została otwartą wczoraj w Peszcie, jak donieśliśmy w części wczorajszego nakładu. Na konferencyi tej jest 74 zarządów kolejowych reprezentowanych. Wniosek generalnej dyrekcji austriackich kolei państwowych, aby termin zaprowadzenia każdorazowego zimowego planu jazdy oznaczyć na dzień 1 października, przyjęto 43 przeciw 24 głosom. Przyszłe posiedzenie tej konferencyi odbędzie się d. 20 stycznia 1886 w Hamburgu.

* **Porozumienie w sprawie zaprowadzenia wspólnych przekazów pocztowych** i nadawania listów pieniężnych pomiędzy Austro-Węgrami i W. Brytanią doszło do skutku po długoletnich rokowaniach. Odnosne wspólne zarządzenia rozpoczną obowiązywać już w ciągu sierpnia b. r.

* **Z wystawy węgierskiej**. Rząd angielski, jak piszą do *Pol. Corr.*, postanowił wysłać na wystawę peszteńską osobnego delegata z poleceniem zbadania jej i złożenia dokładnego sprawozdania. Wybór padł na konsula angielskiego w Konstantynopolu p. Wrenscha, który jako delegat swojego rządu przy rokowaniach nad sprawą zawarcia nowej konwencji ołowej, odpowiedział najzupełniej swojemu zadaniu. P. Wrensch otrzymał już instrukcyje z Londynu i uda się niebawem na jedynogodniowy pobyt do Pesztu.

* **Konkurs**. Z inicjatywy król. włoskiego ministerstwa rolnictwa odbędzie się w San Minia koło Florencyi, konkurs międzynarodowy maszyn dla destylacyi wycieczny z winogron. Konkurs ten trwać będzie od 15 października do 1 listopada 1885 a zgłoszenia wnieść należy najpóźniej do 10go września r. b. do komitetu konkursowego. Bliższe warunki tego konkursu przejrzeć mogą pp. interesenci w biurze Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 23 czerwca 1885.
Prezydent Sekretarz
Simon m. p. M. Budyński m. p.
radaea ces.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan jutro wieczorem, lub w sobotę rano opuści Schönbrunn i uda się do Ischl.

Królestwo rumuńscy zapowiedzieli swój przyjazd do Wiednia na dzień dzisiejszy. Wieczorem na cześć ich odbędzie się obiad galowy w zamku schönbrunskim.

Intronizacya nowego arcybiskupa praskiego hr. Schönborna, który zostanie prekonizowany na najbliższym konsystorzu zapowiedzianym w ciągu przyszłego miesiąca, odbędzie się dnia 15 sierpnia w kościele metropolitalnym w Pradze, przeto w dniu, w którym hr. Schön-

born przed 12 laty odprawił pierwszą mszę św. po wyświęceniu go na kapłana.

Fremdenblatt oświadcza, iż obiegające ostatnimi dniami pogłoski o wrzekomem odwołaniu z Bukaresztu posła austriackiego barona Mayera są zupełnie bezpodstawne. Baron Mayer udaje się tylko na zwykły coroczny urlop.

Według dzienników wiedeńskich od 1 do 11 września będą się odbywać między Celowcem a Völkermarkt większe ćwiczenia wojskowe, złożone z 2 dywizyj i 1 brygady obrony krajowej trzeciego korpusu, a w ćwiczeniach tych w ostatnich trzech dniach uczestniczyć będzie Najjaśn. Pan.

Rokowania między Przed- i Zalitawią w sprawie odnowienia cłowego i handlowego układu rozpoczyna się w połowie lipca. Referent tej sprawy, radca sekcyjny Wiktor bar. Kalchberg, który jako reprezentant Austro-Węgiei bawi w Konstantynopolu w sprawie zawrzenie się mającego traktatu handlowego z Turcyą, został już odwołany, aby uczestniczyć we wspomnianych rokowaniach.

Złożenie przez dr. Herbst a mandatu sejmowego z okręgu Hainspach-Szluknow, wywołało wrazenie w kołach opozycyjnych. Od czasu ery konstytucyjnej, okręg ten wybierał go bez przerwy do sejmu czeskiego i Rady państwa. Przy ostatnich dopiero wyborach do Rady państwa dr. Herbst zmuszony był ustąpić miejsca głównemu rzecznikowi polityki „ostrzejszego tonu“ Pickertowi. Dr. Herbst pozostawił to za dotkliwą obrazę i wyraz nieufności i odpowiedział odesłaniem mandatu sejmowego. Niewiadomo, czy wytrwały ten mąż parlamentarny zamierza równocześnie wycofać się zupełnie z areny sejmowej, lub też przyjmie jeden z kilku opróżnionych w tej chwili mandatów. Mówią, iż okręg miejski Friedland, zamierza postawić kandydaturę dr. Herbst a i uratować stronnictwo niemieckiemu w sejmie czeskim posła, który był jednym z głównych filarów tej partji.

Wszystkie dzienniki peszteńskie poświęcają obszernie uwagi niedzielnej konferencyi stronnictwa opozycyjnego, a stwierdzając panującą w jego łonie niezgodę, przepowiadają rozbięcie się opozycyi austriackiej na dwa obozy.

Książę Bismarek zarządził złożenie ankiety, celem stwierdzenia, czy większość robotników życzy sobie wypoczynku niedzielnego.

Na posadę namiestnika Alzacy i Lotaryngii wymieniają coraz to nowych kandydatów. Obecnie figurują na liście domniemywanych następców po marszałku Manteufflu: prezes regencyi beskonasauskiej, były minister spraw wewnętrznych, hr. Eulenburg i książę Mikołaj Nassauski. O hr. Eulenburgu utrzymują, iż nie przyjąłby rzeczonej posady. Książę Mikołaj Nassauski jest młodszym bratem księcia Adolfa, i osobistością jak najlepiej widzianą na dworze berlińskim. W r. 1866, po nieszcześliwej dla Księstwa Nassauskiego kampanii, książę Mikołaj był pośrednikiem w rokowaniach pomiędzy panującym księciem a rządem pruskim. Ożeniony jest on morganatycznie z córką poety rosyjskiego Puszkina. Według *Schlesische Ztg.* wiadomość o tej kandydaturze nabrała prawdopodobieństwa skutkiem przyjazdu księcia Mikołaja do Berlina i jego audyencyi u cesarza Wilhelma.

Kraj petersburski pisze: „Korespondencye z Rzymu do zagranicznych gazet polskich i klerykałno-niemieckich, przypisują nominacyi p. Buteniewa na radcę ambasady w Londynie charakter równoznaczny zerwaniu stosunków dyplomatycznych między rządem rosyjskim i Kuryą rzymską. O ile sędzić możemy z zakomunikowanych nam szczegółów, niepokojące te wiadomości nie mają dotąd żadnej podstawy. Wybór administratora (wikaryusza generalnego) dycezyi wileńskiej, jest ciągle jeszcze przedmiotem rokowań. Również prawdopodobnym jest bliższe podniesienie kwestyi obsadzenia wakującej po ś. p. ks. Wnorowski katedry biskupiej w Lublinie. Co się wreszcie tyczy p. Buteniewa, to tenże nie był urzędownie akredytowanym przy Stolicy apostolskiej; odwołanie jego zatem nie pociąga za sobą żadnych konsekwencyi, a wydelegowanie innego urzędnika ministerstwa spraw zagranicznych dla układów z Kuryą, jest sprawą, nie przedstawiającą

żadnych szczególnych trudności, nawet formalnej strony“.

Słynny publicysta belgijski Emil d' Laveley, który niegdyś pierwszy poruszył kwestyę ucisku Bułgarów w Macedonii, ogłasza w wychodzącym w Sofii piśmie *Głos macedoński* list do redakcyi, w którym odradza powstania Bułgarom macedońskimi, gdyż w dzisiejszych okolicznościach powstanie takie pogorszyłoby tylko ich położenie.

Do *Pol. Corr.* piszą z Soloniki, iż najsilniejsza z band bułgarskich, które ostatnimi czasy niepokoiły iły Macedonię, została przez wojska tureckie rozbita na trzy oddziały. Jeden z tych oddziałów zniósł już prawie zupełnie patrole tureckie, drugi został wyparty z Bułgaryi, trzeci zaś umknął w kierunku Maleszu. Słychać, że bryganci wzięli sobie za zadanie dotrzeć aż do okolic Monastira, zniszczyć ogniem wsie i zniewolić ludność bądź do powstania, bądź wyemigrowania.

Do *Pol. Corr.* donoszą z Paryża, że według relacyj generała Courcy, wojska francuskie nie mogą w tej porze obsadzić opuszczonego przez czarne sztandary Thanguan, gdyż deszcze i równocześnie panujące upały czynią tę okolicę zabójczą dla wojsk francuskich. Słotna pora sprzyja tylko operacyom łodzi kanonierskich, które skutkiem wysokiego stanu wody mogą się wszędzie swobodnie poruszać. W Tonkinie zarządzono odpowiednią poprawę koszar dla wojsk; koszały te skutkiem wilgoci upałów, muszą być położone o wiele wyżej nad poziomem zwykłym.

Okręt transportowy *Gironde* odpłynął z wojskiem i materjami dnia 21 b. m. z Francji do Tonkinu. Na pokładzie tego okrętu udał się także podpułkownik Herbinger, który się ma usprawiedliwić przed sądem wojskowym w Tonkinie.

Jeden batalion wojska przeznaczony został do wysłania na Madagaskar.

Według depeszy do *Köln. Ztg.* rząd postanowił, ażeby zwłokom Courbeta oddane zostały najpierw honory w arsenał Tulonu, jako wice-admirałowi i zmarłemu w czynnej służbie naczelnemu wodzowi.

W Paryżu umarł Leon Peulevey, deputowany Izby poselskiej, reprezentant Hawru.

Angielska Izba wyższa przyjęła w ostatnim czytaniu projekt podziału na okręgi wyborcze według reformy wyborczej i odroczyła posiedzenia do dnia dzisiejszego.

Według dzienników londyńskich, zmiana w obozie liberalnym o tyle pomyślna dla gabinetu zachowawczego, że przyrzeczono nie podnosić opozycyi fakeyjnej, zaś za wpływem kilku członków liberalnych, ustępującego właśnie gabinetu. Nie p. Gladstone, ale ci członkowie przedstawiali swemu stronnictwu, że bardziej honorową będzie rzeczą czekać na wynik wyborów, ażeby utrzymanie się przy sterze nie zawdzięczać dwuznacznemu manewrowi. Według tegoż samego źródła, w obozie konserwatywnym powstała na nowo obawa, że lord Churchill może znów doprowadzić do rozdwojenia i pociągnąć za sobą swoich zwolenników.

Sir Robert Hart mianowany został posłem w Chinach. Twierdzą, że w kilku posadach reprezentantów dyplomatycznych Anglii za granicą, zajmą także zmiany.

Z Kairu donoszą do *Polit. Corr.*, że przed kilku tygodniami zbrojny korpus turecki zajął i obsadził Szejk Said, naprzeciw wyspy Perim. Do terytorjum tego miała pretensye Francya i powiewał tam już sztandar republiki, który według tegoż źródła, został przez komendanta tureckiego zwinięty i zastąpiony chorągwią Turcyi z półksiężycem i gwiazdami.

Z Trypolisu otrzymano, według *Pol. Corr.*, w Kairze wiadomość, że na granicy trypolitańskiej osiedli beduini stoczyli walkę z koczującą ludnością, przybyłą od granic Tunisu. W walce tej poległo z obu stron około 500 ludzi.

Według *Berl. Polit. Nachr.*, zażegnane chwilowo przesilenie ministerjalne w Madrycie może ponownie wybuchnąć, gdyż król pragnie szczerze udać się w okolice zagrożone cholera, a powstrzymany tylko trudnością złożenia nowego gabinetu, urzęczywistni może swój zamiar, skoro okaże się łatwość skonsolidowania gabinetu w razie ustąpienia p. Canovasa del Castillo.

Pociągi kolejowe

od 1 czerwca 1885

podług zegaru lwowskiego

przychodzą do Lwowa:

- Z Krakowa:** o godz. 5 min. 16 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 17 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 13 przed południem pociąg mieszany, o godzinie 3 minut 38 po południu pociąg kurierski.
- Z Czerniowiec:** o godz. 9 min. 45 wieczór pociąg pospieszny o godz. 3 min. 15 rano i o godz. 3 min. 10 po południu pociąg mieszany.
- Pociąg mieszany:** o godz. 8 min. 59 rano

- ze Stryja, Stanisławowa, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.
- Z Podwołoczysk** na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 06 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 1 min. 55 po południu pociąg kurierski, o godz. 2 min. 45 rano i o godz. 3 min. 30 po południu pociąg mieszany.
- Pociąg osobowy:** o godz. 4 min. 37 po południu ze Stryja, Stanisławowa, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa.
- Z Podwołoczysk** na dworzec Podzamcze o godz. 9 min. 2 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 52 min. 8 rano i o godz. 3 po południu pociąg mieszany.
- Pociąg mieszany:** o godz. 1 min 59 w no-

- cy z Husiatyna, Stanisławowa, Stryja Drohobycza Borysławia, Chyrowa, Zwardonia.
- Odchodzą ze Lwowa:**
- Do Czerniowiec:** o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 w południe i o godzinie 10 min. 46 w nocy pociąg mieszany.
- Do Krakowa:** o godz. 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 45 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 4 po południu pociąg mieszany i o godz. 2 min. 5 po południu pociąg kurierski.
- Do Podwołoczysk z głównego dworca:** o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 48 po południu

- pociąg kurierski, o godz. 12 min. po południu pociąg mieszany, o godz. min. 07 wieczór pociąg osobowy.
- Do Podwołoczysk z dworca Podzamcze:** o godz. 5 min. 47 rano pociąg pospieszny o godz. 12 min. 37 po południu pociąg mieszany, o godz. 10 min. 36 wieczór pociąg osobowy.
- Pociąg mieszany:** o godz. 7mej z rana Stryja.
- Pociąg osobowy:** o godz. 11 min. 45 przed południem do Stryja, Stanisławowa, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa.
- Pociąg mieszany:** o godz. 7 min. 5 wieczór do Stryja, Stanisławowa, Husiatyn Drohobycza, Chyrowa Zagórza, Zwardonia

Kuratele.

- L. 3265. (4121 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Wojnicz zawiadamia, że dla uznanego za marnotrawcę Marcina Cichego z Biskupic Piotr Piech gospodarz z Biskupic kuratorem ustanowiony został.
Wojnicz, 15 maja 1885.
- L. 3207. (4112 3-3)
Fedio Somyk z Podnietrzan został uznanym marnotrawcą. Kuratorem dla niego ustanowiony został Stefan Somyk z Podnietrzan.
Z c. k. sądu powiatowego.
Chodorów, dnia 16 maja 1885.

Rozmaite obwieszczenia.

- L. 2933. (3873 3-3)
C. k. sąd powiatowy ogłasza, że dnia 22 kwietnia 1885, l. 2933 wniósł Piotr Kreczmer powez przeciw Franciszce, Teresie i Katarzynie Gwoździewicz względnie tychże spadkobiercom, lub prawonabywcom z imienia i nazwiska tudzież miejsca pobytu nieznanym o orzeczenie, że prawo zastawu dla sumy 400 złr. w. a. w stanie biernym realności lk. 52 we wsi Andrychowice na rzecz pozwaną Franciszki, Teresy i Katarzyny Gwoździewicz zainstabulowane przez przedawnienie zgasło i wykreślone być winno zpn. że termin do rozprawy ustnej na dzień 21 lipca 1885 o godzinie 9 rano wyznaczono i dla pozwanych kuratora w osobie adw. dr. Leona Loria z substytucją adw. dr. Izydora Daniela w Wadowicach ustanowiono.
Wzywa się zatem pozwanych Franciszkę, Teresę i Katarzynę Gwoździewicz względnie tychże spadkobierców lub prawonabywców aby do swojej obrony służących środków kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.
C. k. sąd powiatowy
Andrychów, dnia 23 kwietnia 1885.
- L. 962. (3867 3-3)
Jego Ekscelencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował dla trzeciej zwyczajnej kadencji posiedzeń sądów przysięgłych w roku 1885 rozpoczynającej się na dniu 10 sierpnia o godzinie 8 rano przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie Prezydenta tego sądu przewodniczącym, zastępcami radców Michała Hofmoka, Juliana Malarkiewicza, Kamila Krafata, Jana Majerawskiego, Antoniego Leżańskiego, Jana Szankowskiego.
Z Prezydium c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 10 czerwca 1885.
- L. 6996. (3394 -3)
C. k. sąd krajowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Dawida Dreiera, że na prośbę Antoniny Wojciechowskiej w sprawie ich o wyłączenie ruchomości z podjęcia ustanowionym został dla niego kuratorem adw. dr. Klein celem doręczenia wyroku sądu krajowego wyższego z 14 stycznia 1885, l. 23187 dla przeznaczonego i poleca mu, ażeby informacyi potrzebnej celem przedsięwzięcia środków obrony jeżeli jakie za stosowne uważa, kuratorowi swemu wcześniej udzielił.
Kraków, 20 marca 1885.
- L. 14872. (4074 3-3)
C. k. sąd krajowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Adolfa Wiesiołowskiego, że dr. Mikołaj Kański wniósł przeciw niemu skargę o zapłcenie sumy pożyczkowej 500 zł. w. a. z pn., pod dniem 9 stycznia 1885, l. 702, na którą obecnie wyznaczono termin do rozprawy sumarycznej w sądzie tutejszym na dzień 1 lipca 1885, o godz. 9 rano.
W celu zastępowania przy tejsze rozprawie niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Adolfa Wiesiołowskiego, ustanowiono dla kuratora w osobie p. adw. dr. Józefa Kremera w Krakowie z substytucją p. adw. dr. Lesława Borońskiego.

- Wzywa się zatem p. Adolfa Wiesiołowskiego, aby przed terminem do rozprawy wyznaczonym sobie ustanowić kuratora, lub aby ustanowionemu dla kuratorowi przysługujące mu środki obrony przeciw zaskarżonej pretensji udzielił, gdyż w przeciwnym razie szkodliwe skutki zaniedbania sam sobie przypisze.
Kraków, 5 czerwca 1885.
- L. 3099. (4081 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Brodach zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Chaję Silbersteinową, że Hersch, Dawid, Natan i Jakob Silberberg wnieśli d. 5 listopada 1884, do l. 16659 pozew o uznanie za przedawnioną ciężką w stanie biernym realności l. k. 844 w Brodach, w księdze gruntowej gminy katastralnej Brody wyk. hip. 1199 objętej, sumę 750 duk. holl. w złości, a intabulowane dla tej sumy wraz z wszelkimi nadcieżarami prawo zastawu za zgasłe i wykreśleniu takowego ze stanu biernego pomienionej realności i że uchwałą z dnia dzisiejszego termin do rozprawy ustnej na 8 lipca 1885, godzinie 9 rano wyznaczono, doręczając pozew ustanowionemu dla niej kuratorowi adwokatowi Dr. St. rzewskiemu w Brodach.
Wzywa się pozwane, aby kuratorowi środków do obrony udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, gdyż skutki z zaniedbania wynikające, sama sobie przypisząby musieli.
Brody, dnia 14 listopada 1884.
- L. 4892. (4032 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie zawiadamia Franciszka Nowickiego z miejsca pobytu niewiadomego, iż Kazimierz Bączek wniósł przeciw niemu powez o uznanie egzekucji z aktu notaryalnego z dnia 16go lutego 1872 pto 165 zł. za zgasłe, w zaliczeniu którego termin do rozprawy ustnej na dzień 16 lipca 1885, o godzinie 9 z rana wyznaczonym został.
Wzywa się zatem pozwanego, aby na powyższym terminie sam się stawił, albo informację ustanowionemu kuratorowi w osobie p. Władysława Trzecińskiego udzielił, lub innego pełnomocnika ustanowił, gdyż z zaniedbania wynikłe skutki sam sobie przypisać będzie winien.
C. k. sąd powiatowy
Dąbrowa, dnia 22 maja 1885.
- L. 26335. (4061 3-3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 20 maja 1885 do l. 26335 wniósł lwowski szpital izraelicki przeciw Breindli Rappaport i Taubie Rappaport powez o zniesienie współwłasności realności pod l. 203 m. we Lwowie przez sprzedaż takowej w drodze publicznej licytacji i rozdzielenie ceny kupna między właścicieli tejsze, na któryto powez wyznaczono termin dziesięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.
Gdy miejsce pobytu pozwanych Breindli, Lany Reizli, Herza i Tauby Rappaportów nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Goldberg kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Reiss mianowany.
Wzywa się zatem Breindlę, Lanę, Reizlę, Herza i Taubę Rappaportów, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi oznajmił, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.
Lwów, dnia 6 czerwca 1885.
- L. 6663. (4096 3-3)
C. k. sąd powiatowy miejs. del. w Złoczowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Edwarda Bojarek, że Franciszka Bojarek wniósł przeciw niemu powez de praes 28 lutego 1885 l. 3710 o uznanie prawa własności do połowy ciała hipotecznego wyk. hip. l. 63 dla gminy Gołogóry objętego, że na powez ten po zadekretowaniu go do postępowania sumarycznego, wyznaczono ponownie termin do wniesienia obrony i dalszej rozprawy na dzień 4 sierpnia 1885, o 9 godzinie przed połu-

- dniem i że takowy doręczono równocześnie ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Heynemu z substytucją dr. Mańkowskiego w Złoczowie.
Wzywa się zatem tegoż niewiadomego z życia i miejsca pobytu Edwarda Bojarek, ażeby ustanowionemu kuratorowi udzielił potrzebnych informacyj, lub wskazał tejże sądowi innego prawnego zastępcę inaczey spór powyższy z ustanowionym kuratorem przeprowadzony zostanie.
Z c. k. sądu miejs. delieg.
Złoczów, 25 maja 1885.
- L. 26227. (4060 3-3)
C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę Izaaka Nadel de praes. 25 kwietnia 1885, l. 20594 wdrożył postępowanie amortyzacyjne co do rzekomo w lipcu 1884 skradzonej książeczki wkładkowej galic. kasy oszczędności we Lwowie, na imię Izaaka Nadel wystawionej, l. 14318 oznaczonej, na którą następujące wkładki włożono, a to:
1) dnia 15 maja 1884 kwotę 50 zł.
2) dnia 26 maja 1884 kwotę 50 zł.
3) dnia 31 maja 1884 kwotę 50 zł.
4) dnia 12 lipca 1884 kwotę 150 zł.
razem tedy kwotę 300 zł.
z której częściową kwotą 100 zł. w a podniesiono.
Wzywa się więc każdego posiadacza wyżej opisanej książeczki wkładkowej, aby z takową w przeciągu 6 miesięcy od dnia ostatniego umieszczenia niniejszego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ w sądzie tutejszym zgłosił się, po bezskutecznym bowiem upływie tego terminu wyżej opisana książeczka wkładkowa za amortyzowaną uznaną zostanie.
Lwów, dnia 6 czerwca 1885
- L. 7158 (3841 3-3)
Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia Herscha Holzera, iż p. Markus Offner przeciw niemu powez wekslowy de praes. 18 marca 1885 l. 3995, o zapłcenie sumy 221 złr. 68 ct. w. a. z pn. wniósł, wskutek czego dla nakaz zapłaty z dnia 19 marca 1885, do l. 3995, wydany został.
Ponieważ pobyt zapozwanego Herscha Holzera jest niewiadomy, przeto przeznaczyl tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata dr. Malawskiego, z substytucją adwokata dr. Brzeskiego na kuratora, któremu też wydany nakaz zapłaty, wręczony zostaje.
Tym edyktem wzywa się zapozwanego, ażeby potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki, sam sobie przypisać by musiał.
W Tarnowie, dnia 21 maja 1885
- L. 2932. (3872 3-3)
C. k. sąd powiatowy ogłasza, że dnia 22 kwietnia 1885, l. 2932 wniósł Piotr Kreczmer powez przeciw Maryi Gwoździewiczowej względnie tejsze spadkobiercom, lub prawonabywcom z imienia i nazwiska tudzież miejsca pobytu nieznanym o orzeczenie, że prawo zastawu dla sumy 160 złr. m. k. w stanie biernym realności lk. 52 we wsi Andrychowice na rzecz pozwaną Maryi Gwoździewiczowej zainstabulowane przez przedawnienie zgasło i wykreślone być winno zpn. że termin do rozprawy ustnej na dzień 21go lipca 1885, o godzinie 9 rano wyznaczono i dla pozwanych kuratora w osobie adw. dr. Leona Loria z substytucją adw. dr. Izydora Daniela w Wadowicach ustanowiono.
Wzywa się zatem pozwaną Maryę Gwoździewiczową względnie tejsze spadkobierców lub prawonabywców aby do swojej obrony służących środków kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.
C. k. sąd powiatowy.
Andrychów, dnia 23 kwietnia 1885.

- B. 418. (3897 3-3)
Bom f. f. Kreisgerichte in Wadowice, wird für die dem Bohnerde nach unbefannte ehemalige Tabular-Gläubiger der Güter Rajca als Wilhelm Zipser, Samuel Schmelzer, Josef Kwieciński, Benzel Karl z. N. Ehrler, Karl Josef z. N. Humburg, Anton Nawrath, Florian Prochaska, Anna Prochaska und Theodor Böhm, behufs Zustellung an dieselben des Tabularbescheides des k. k. Landesgerichtes Lemberg, ddo 15 November 1884 348544 betreffend die Abföhung des Pfandrechtes für den Kauffchillingrest der Güter Rajca sammt allen auf diesen Kauffchillingrest übertragenen Pfasterlasten aus dem Lastenstande der Güter Rajca ein Kurator ad actum in der Person des hiesigen Landes-Advokaten Dr. Daniel Bestel und hievon die genannten Tabular-Gläubiger mittelst gegenwärtigen Ediktes verfürdiget.
Wadowice, 18. April 1885.
- L. 9022. (4049 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu i zamieszkania Dawida Treibwassera, iż Chaim Stern wniósł przeciw niemu powez o uznanie go za właściciela 1/4 części realności, pod nr. k. 116 m. w Stryju, i że dla niego kuratorem adw. dr. Fruchtman, z zastępstwem adwokata Słońskiego, ustanowionym został.
Rzeczą tejsze pozwane będzie, przed terminem dnia 3 sierpnia 1885 ustanowionym kuratorowi udzielił potrzebnej informacyi, lub też sądowi innego zastępcy wskazał, gdyż inaczej z skutki zaniedbania z tego wyniknąć mogące same sobie przypisze.
Stryj, dnia 10 czerwca 1885.
- L. 25489 (3745 3-3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie, wzywa w sprawie spadkowej po zmarłym we Lwowie dnia 15 kwietnia 1885, c. k. generale poruczniku, Janie baronie Josika de Branycka, wszystkich tych spadkobierców lub wierzycieli, którzy są c. k. austriackimi obywatelami, lub jako obcy przebywają w krajach do c. k. Monarchii austriackiej należących, by ewentualne swe pretensye do masy, najdalej do 15 lipca 1885, w tutejszym c. k. sądzie krajowym tem pewniej zgłosili, ileż po upływie tego terminu, spadek właściwej król. węgierskiej władzy sądowej, względnie osobie przez tejsze władzę do tego upoważnionej, wydany zostanie.
Lwów, 30 maja 1885.
- L. 7186. (4050 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia niniejszem niewiadomego z nazwiska, życia i miejsca pobytu nieletnich spadkobierców Sterniana, że Chaję Goldklang ze Stryja dnia 12 maja 1885 l. 7186 przeciw nim powez o uznanie za zgasłe sumy 40 złr. 45 ct. z wiekszej 254 złr. 30 ct. w stanie biernym realności nr. 211 miasto w Stryju intabulowanej, i wykreślenie tej sumy z tej realności wniosła, że dla ich zastępowania w sporze tym na terminie do rozprawy na dzień 15 lipca 1885 o godzinie 9 rano kuratora ad actum w osobie adwokata dra Fruchtmana ze Stryja wyznaczono, i że rzeczą ich będzie kuratorowi temu potrzebnych środków dowodowych dostarczyć lub innego zastępcę sądowi wskazać.
Stryj, dnia 19 maja 1885.
- L. 30878. (4188 1-3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie jako władza nadkuratela maloletnich Oswald, Karola i Henryka hr. Potockich, ogłasza niniejszym edyktem, że dnia 7 lipca 1885 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w biurze nr. 2 sądu krajowego licytacja na dzierżawę dóbr Mariampolskich Wołczków i Swidowę na okres sześciolatek, że cenę wywołania stanowi suma 6600 złr. lub ewentualnie niższa kwota, a wadium mające służyć za kaucyę w takiej samej kwocie 6600 złr. w. a., bądź gotówką, bądź w walorach złożowe być ma, wreszcie że inwentarz oszacowania i bliższe warunki licytacyjne w tut. sąd. registraturze przejrzane być mogą.
Lwów, dnia 24 czerwca 1885.

Licytacje.

Licytacje.

12 min. o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne licytowanej realności w tut. registraturze przejrzyć można.

Dla tych wierzytelności, którzyby prawa rzeczowe na powyższej realności po dniu 4 marca 1885 nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna rozpisująca lub późniejsza uchwała wcale lub w czas przed terminem doręczone być nie mogły, ustanowiony został kuratorem adw. dr. Mijakowski z substytucją adw. dr. Heynego w Złoczowie. Złoczów, dnia 23 maja 1885.

L. 17. (3850 2—3)
C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensji Józefa i Maryanny Grzegorzów z Milówki, w kwocie 65 złr. w. a., w drodze egzekucji przez publiczną licytację sprzedana będzie realność pod l. 143 w Szarem "polana Gocówka" do dłużników Józefa i Walentego Dziergasów należąca, do której to czynności wyznaczonym zostaje jeden termin na dzień 13go lipca 1885, o godzinie 10 rano, w biurze c. k. sędziego powiatowego w Milówce — z tem, że rzeczona realność na powyższym terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
Cena wywołania 260 zł.
Wadyum 26 zł.
Milówka, 27 marca 1885.

L. 11240. (3659 2—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensji Gustawa Wortsmana w kwocie 200 złr. w. a. z pn., odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 1/6 części realności l. 20 dz. III w Krakowie położonej, na imię Franciszki Miaskowskiej zapisanej, w trzech terminach, a to: dnia 13go lipca, 17 sierpnia i 21 września 1885, każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie w biurze nr. 17.
Cenę wywołania stanowi kwota 833 złr. 33 1/3 ct. w. a., zaś wadyum kwota 84 złr. w. a.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania, tudzież bliższe warunki licytacji przejrzone być mogą w registraturze sądowej.
O czem się zawiadamia wiadomych wierzytelności do rąk własnych, zaś tych, którzyby do hipoteki po dniu 14go listopada 1884 weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Smolarskiego z substytucją adw. dr. Zygmunta Eibenschützta w Krakowie.
Kraków, 1 maja 1885.

L. 2243. (4100 2—3)
Zawiadamia się Władysława i Kazimierza Kostórkiewiczów na czasie z miejsca pobytu nieznanych, że w sporze Antoniny Igo Kostórkiewiczowej zgo Gardulskiej przeciwko nim jako spadkobiercom ś. p. Zygmunta Kostórkiewicza pto 39 złr. 90 ct. pozw do rozprawy w postępowaniu drobiazgowem z terminem na dzień 15go lipca 1885, o godz. 9 rano, ustanowionemu kuratorowi p. Józefowi Wesołowskiemu doręczony został.
Wzywa się ich zatem o podanie kuratorowi środków obrony, lub o zamianowanie innego zastępcy, gdyż skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą winni.
C. k. sąd powiatowy.
Radomyśl, dnia 16 maja 1885.

L. 40744. (4090 3—3)
C. k. krajowa Dyrekcja skarbu we Lwowie oddaje w przedsiębiorstwo dostawę druków urzędowych i litografii w języku niemieckim, polskim i ruskim, dla użytku własnego, tudzież podwładnych jej władz i urzędów, a w razie gdyby jaka inna władza w kraju do tej rozprawy konkurencyjnej przystąpiła, także dla tej władzy na okres trzechletni t. j. od 1go stycznia 1886 do końca grudnia 1888 roku.
W tym celu rozpisuje się niniejszem rozprawę konkurencyjną za pomocą ofert pisemnych na dzień 24 lipca 1885.
Mający chęć ubiegania się o to przedsiębiorstwo, winni wnieść pisemnie, należyście opieczętowane, w wadyum w kwocie Tysiąca (1.000) złr. w. a. zaopatrzone oferty, w których imię, nazwisko i miejsce stałego zamieszkania oferenta wyrazić, jako też procent, jaki tenże z cen fiskalnych uwidocznionych w wykazie załączonym do warunków licytacyjnych, za roboty drukarskie i litograficzne opuścić się ofiaruje, liczbami i literami oznaczyć należy, do c. k. Prezydium krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie najdalej do dnia 24 lipca 1885 do godziny 2 po południu.
Warunki licytacyjne przegladnąć i dostać można w Ekonomacie c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie codziennie do 2 godziny po południu, tudzież w c. k. Dyrekcji skarbu w Czerniowcach i w c. k. powiatowych Dyrekcjach skarbowych w Krakowie, Przemyslu, Stanisławowie, Tarnopolu i Tarnowie w przepisanych godzinach urzędowych.

Jako dowód, że przedsiębiorcy warunki licytacyjne przegladnęli, ma być do oferty jeden egzemplarz rzeczonych warunków licytacyjnych, które na żądanie wyda c. k. Ekonomat Dyrekcji skarbu — wraz z przyłączonym do tegoż wykazem cen pojedynczych druków, podpisany przez oferenta załączony i należy się w ofercie na te warunki wyraźnie powołać.
Oferty po terminie wyż oznaczonym nadeszłe nie będą uwzględnione.
C. k. krajowa Dyrekcja skarbu
Lwów, dnia 29 maja 1885.

L. 287. (4120 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia, iż na zaspokojenie należności galiczyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, mianowicie 17 rat po 6 złr. i resztującego kapitału w kwocie 44 złr. 80 ct. w. a. z pn. sprzedana zostanie w drodze egzekucyjnej, publicznej licytacji w tutejszym sądzie dnia 30go czerwca, 3go sierpnia i 14 września 1885, każdym razem o godzinie 10tej rano odbyć się mającej, realność pod l. k. 49 w Rudzie kameralnej położona, Bartłomieja Kozłowskiego własna.
Cena wywołania wynosi 200 złr.
Wadyum 20 złr. w. a.
Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzyć można w tutejszej registraturze.
Wojnicz, dnia 30 marca 1885.

L. 2659. (3900 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredyt włościańskiego przeciw Iwasowi Porodko pto 150 złr. z pn., licytowaną będzie w sądzie na dniu 14 lipca, 19 sierpnia i 17 września 1885, o 10 godzinie rano realność pod l. domu 15 w Dorozowie małym położona, ciało tabularne stanowiąca.
Cena wywołania 600 złr.
Wadyum 60 złr.
Resztę warunków i akta przejrzyć można w registraturze sądowej.
Kulików, 8 kwietnia 1885.

L. 1192. (3988 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Jaworowie ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensji Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 173 złr. 46 ct. zpn. odbędzie się w tymże sądzie dnia 14 lipca 1885 i 17 sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 9 rano, przymusowa licytacja realności pod l. 1 w Jaworowie położonej do Jędrzeja i Salomei Dziurko należącej ciału tabularnego niestanowiącej, na których terminach realność tylko wyżej lub za cenę wywołania 350 złr. sprzedana będzie. Wadyum wynosi 35 złr.
Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzyć w registraturze lub przy terminie.
C. k. sąd powiatowy.
Jaworów, dnia 11 kwietnia 1885.

L. 3926. (3870 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Złoczowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensji Majera Rappaporta przeciw Pawłowi Seńkowskiemu w kwocie 160 złr. wa. zpn. odbędzie się publiczna licytacja realności pod l. 69 i 185 w Złoczowie położonych, wykazem hipotecznym l. 638 księgi gruntowej dla miasta Złoczowa objętych, dłużnika Pawła Seńkowskiego własnych na jednym terminie dnia 13 lipca 1885, o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowym, na którym realność ta także niżej ceny wywołania na jakąby cenę sprzedane będą. Cenę wywołania stanowi kwota 1700 złr. wadyum wynosi 170 złr. wa. Akt oszacowania wyciąg hipoteczny i warunki licytacji mogą być przejrzone w tutejszej registraturze. Dla wierzytelności którzyby po dniu 3 września 1884, z prawami rzeczowymi do Tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyjna rozpisująca lub następnie uchwały doręczone być nie mogły jest kuratorem adw. dr. Mijakowski z zastępstwem adw. dr. Heynego.
Złoczów, dnia 23 maja 1885.

L. 4319. (4048 3—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 15 lipca i 17 sierpnia 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17go września 1885 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. k 17, według wyk. hip. 121 gminy kat. Koniuszki, Magdy Duda własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji pto 7 rat po 12 złr. 7 ct. i reszty kapitału pto 121 złr 92 ct.
Cena wywołania 250 złr.
Wadyum 25 złr.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tus. registraturze.
Dla nieznanych wierzytelności hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Lipinera w Rohatynie.
W razie nieudanej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzytelności hipotecznych na dzień 17 września 1885, o godz. 4tej po południu.
C. k. sąd powiatowy.
Rohatyn, 12 maja 1885.

L. 2592. (4116 2—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 6go lipca 1885 i 20go lipca 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17go sierpnia 1885 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 84 w Łuce Iwana i Franciszki Krasij własnej, na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacji we Lwowie pto 100 złr. 12 ct. w. a. z pn.
Cena wywołania 655 zł.
Wadyum 65 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzytelności Maksymilian Heldenburg.
C. k. sąd powiatowy
Monasterzyska, d. 11 kwietnia 1885.

L. 4710. (4113 2—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 9 lipca 1885 i 13go sierpnia 1885, powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 września 1885, nawet poniżej takowej licytacja realności l. 12, według wyk. hip. 20 gminy katastr. Kiernica z kolonją Brundorf, Filipa Bäckera własnej, na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji pto 400 zł. 56 ct. z pn.
Cena wywołania 1800 zł.
Wadyum 180 zł.
Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tus. registraturze.
Dla wierzytelności hipotecznych, ustanawia się kuratorem Jana Geronu z Brundorfu.
Gródek, 23 maja 1885.

L. 969. (4011 2—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 13 lipca i 17 sierpnia 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 września 1885 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 225 według wyk. hip. l. 228 gminy katastralnej Frydrychowie ś. p. Ignacego Klimczaka własnej, na rzecz Kawła Klimczaka pto 500 złr. z pn.
Cena wywołania 1700 zł.
Wadyum 170 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tus. registraturze.
Dla nieznanych i niewiadomych z miejsca pobytu wierzytelności hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Jana Iwańskiego z substytucją adw. dr. Leona Lorji w Wadowicach.
W razie nieudanej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzytelności hipotecznych, termin na dzień 19 października 1885, o godz. 3 po południu.
C. k. sąd powiatowy
Andrychów, dnia 14 kwietnia 1885.

L. 4318. (3832 2—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 15 lipca i 17go sierpnia 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17go września 1885 nawet poniżej takowej licytacja realności l. k. 28 subrep. 9 według wyk. hip. 73 gminy katastr. Lubusza, Assafata Seńków własnej, na rzecz Zakładu kredyt. włośc. w likwidacji pto 9 rat po 19 złr. 50 ct. i reszty kapitału 198 złr. 53 ct. z pn.
Cena wywołania 700 zł.
Wadyum 70 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tus. registraturze.
Dla nieznanych wierzytelności hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Lipinera w Rohatynie.
W razie nieudanej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzytelności hipotecznych termin na dzień 17go września 1885, o godz. 4 po południu.
C. k. sąd powiatowy
Rohatyn, 12 maja 1885.

L. 2867. (4043 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Złoczowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensji c. k. uprzyw. galic. a. k. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Leibie Horowitzowi w kwotach 213 złr. i 213 zł. z pn., odbędzie się dnia 13 lipca, 10 sierpnia i 14 września 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowym publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 25 w Złoczowie położonej, wyk. hip. l. 107 księgi gruntowej dla miasta Złoczowa objętej, dłużnika Leiby Horowitza własnej.
Cenę wywołania stanowi wartość tej realności, przy udzieleniu pożyczki bankowej, przyjęta w sumie 15000 zł. w. a.
Wadyum wynosi 1500 złr. w. a.
Gdyby na tych terminach realności na sprzedaż wystawionej za lub wyżej ceny wywołania nie sprzedano, wyznaczony został dla ułożenia ułatwiających warunków termin sądowy na dzień 12 października 1885,

o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne licytowanej realności w tut. registraturze przejrzyć można.

Dla tych wierzytelności, którzyby prawa rzeczowe na powyższej realności po dniu 4 marca 1885 nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna rozpisująca lub późniejsza uchwała wcale lub w czas przed terminem doręczone być nie mogły, ustanowiony został kuratorem adw. dr. Mijakowski z substytucją adw. dr. Heynego w Złoczowie. Złoczów, dnia 23 maja 1885.

L. 17. (3850 2—3)
C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensji Józefa i Maryanny Grzegorzów z Milówki, w kwocie 65 złr. w. a., w drodze egzekucji przez publiczną licytację sprzedana będzie realność pod l. 143 w Szarem "polana Gocówka" do dłużników Józefa i Walentego Dziergasów należąca, do której to czynności wyznaczonym zostaje jeden termin na dzień 13go lipca 1885, o godzinie 10 rano, w biurze c. k. sędziego powiatowego w Milówce — z tem, że rzeczona realność na powyższym terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
Cena wywołania 260 zł.
Wadyum 26 zł.
Milówka, 27 marca 1885.

L. 11240. (3659 2—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensji Gustawa Wortsmana w kwocie 200 złr. w. a. z pn., odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 1/6 części realności l. 20 dz. III w Krakowie położonej, na imię Franciszki Miaskowskiej zapisanej, w trzech terminach, a to: dnia 13go lipca, 17 sierpnia i 21 września 1885, każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie w biurze nr. 17.
Cenę wywołania stanowi kwota 833 złr. 33 1/3 ct. w. a., zaś wadyum kwota 84 złr. w. a.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania, tudzież bliższe warunki licytacji przejrzone być mogą w registraturze sądowej.
O czem się zawiadamia wiadomych wierzytelności do rąk własnych, zaś tych, którzyby do hipoteki po dniu 14go listopada 1884 weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Smolarskiego z substytucją adw. dr. Zygmunta Eibenschützta w Krakowie.
Kraków, 1 maja 1885.

L. 2243. (4100 2—3)
Zawiadamia się Władysława i Kazimierza Kostórkiewiczów na czasie z miejsca pobytu nieznanych, że w sporze Antoniny Igo Kostórkiewiczowej zgo Gardulskiej przeciwko nim jako spadkobiercom ś. p. Zygmunta Kostórkiewicza pto 39 złr. 90 ct. pozw do rozprawy w postępowaniu drobiazgowem z terminem na dzień 15go lipca 1885, o godz. 9 rano, ustanowionemu kuratorowi p. Józefowi Wesołowskiemu doręczony został.
Wzywa się ich zatem o podanie kuratorowi środków obrony, lub o zamianowanie innego zastępcy, gdyż skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą winni.
C. k. sąd powiatowy.
Radomyśl, dnia 16 maja 1885.

L. 40744. (4090 3—3)
C. k. krajowa Dyrekcja skarbu we Lwowie oddaje w przedsiębiorstwo dostawę druków urzędowych i litografii w języku niemieckim, polskim i ruskim, dla użytku własnego, tudzież podwładnych jej władz i urzędów, a w razie gdyby jaka inna władza w kraju do tej rozprawy konkurencyjnej przystąpiła, także dla tej władzy na okres trzechletni t. j. od 1go stycznia 1886 do końca grudnia 1888 roku.
W tym celu rozpisuje się niniejszem rozprawę konkurencyjną za pomocą ofert pisemnych na dzień 24 lipca 1885.
Mający chęć ubiegania się o to przedsiębiorstwo, winni wnieść pisemnie, należyście opieczętowane, w wadyum w kwocie Tysiąca (1.000) złr. w. a. zaopatrzone oferty, w których imię, nazwisko i miejsce stałego zamieszkania oferenta wyrazić, jako też procent, jaki tenże z cen fiskalnych uwidocznionych w wykazie załączonym do warunków licytacyjnych, za roboty drukarskie i litograficzne opuścić się ofiaruje, liczbami i literami oznaczyć należy, do c. k. Prezydium krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie najdalej do dnia 24 lipca 1885 do godziny 2 po południu.
Warunki licytacyjne przegladnąć i dostać można w Ekonomacie c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie codziennie do 2 godziny po południu, tudzież w c. k. Dyrekcji skarbu w Czerniowcach i w c. k. powiatowych Dyrekcjach skarbowych w Krakowie, Przemyslu, Stanisławowie, Tarnopolu i Tarnowie w przepisanych godzinach urzędowych.

Jako dowód, że przedsiębiorcy warunki licytacyjne przegladnęli, ma być do oferty jeden egzemplarz rzeczonych warunków licytacyjnych, które na żądanie wyda c. k. Ekonomat Dyrekcji skarbu — wraz z przyłączonym do tegoż wykazem cen pojedynczych druków, podpisany przez oferenta załączony i należy się w ofercie na te warunki wyraźnie powołać.
Oferty po terminie wyż oznaczonym nadeszłe nie będą uwzględnione.
C. k. krajowa Dyrekcja skarbu
Lwów, dnia 29 maja 1885.

L. 287. (4120 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia, iż na zaspokojenie należności galiczyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, mianowicie 17 rat po 6 złr. i resztującego kapitału w kwocie 44 złr. 80 ct. w. a. z pn. sprzedana zostanie w drodze egzekucyjnej, publicznej licytacji w tutejszym sądzie dnia 30go czerwca, 3go sierpnia i 14 września 1885, każdym razem o godzinie 10tej rano odbyć się mającej, realność pod l. k. 49 w Rudzie kameralnej położona, Bartłomieja Kozłowskiego własna.
Cena wywołania wynosi 200 złr.
Wadyum 20 złr. w. a.
Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzyć można w tutejszej registraturze.
Wojnicz, dnia 30 marca 1885.

L. 2659. (3900 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredyt włościańskiego przeciw Iwasowi Porodko pto 150 złr. z pn., licytowaną będzie w sądzie na dniu 14 lipca, 19 sierpnia i 17 września 1885, o 10 godzinie rano realność pod l. domu 15 w Dorozowie małym położona, ciało tabularne stanowiąca.
Cena wywołania 600 złr.
Wadyum 60 złr.
Resztę warunków i akta przejrzyć można w registraturze sądowej.
Kulików, 8 kwietnia 1885.

L. 1192. (3988 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Jaworowie ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensji Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 173 złr. 46 ct. zpn. odbędzie się w tymże sądzie dnia 14 lipca 1885 i 17 sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 9 rano, przymusowa licytacja realności pod l. 1 w Jaworowie położonej do Jędrzeja i Salomei Dziurko należącej ciału tabularnego niestanowiącej, na których terminach realność tylko wyżej lub za cenę wywołania 350 złr. sprzedana będzie. Wadyum wynosi 35 złr.
Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzyć w registraturze lub przy terminie.
C. k. sąd powiatowy.
Jaworów, dnia 11 kwietnia 1885.

L. 3926. (3870 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Złoczowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensji Majera Rappaporta przeciw Pawłowi Seńkowskiemu w kwocie 160 złr. wa. zpn. odbędzie się publiczna licytacja realności pod l. 69 i 185 w Złoczowie położonych, wykazem hipotecznym l. 638 księgi gruntowej dla miasta Złoczowa objętych, dłużnika Pawła Seńkowskiego własnych na jednym terminie dnia 13 lipca 1885, o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowym, na którym realność ta także niżej ceny wywołania na jakąby cenę sprzedane będą. Cenę wywołania stanowi kwota 1700 złr. wadyum wynosi 170 złr. wa. Akt oszacowania wyciąg hipoteczny i warunki licytacji mogą być przejrzone w tutejszej registraturze. Dla wierzytelności którzyby po dniu 3 września 1884, z prawami rzeczowymi do Tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyjna rozpisująca lub następnie uchwały doręczone być nie mogły jest kuratorem adw. dr. Mijakowski z zastępstwem adw. dr. Heynego.
Złoczów, dnia 23 maja 1885.

L. 4319. (4048 3—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 15 lipca i 17 sierpnia 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17go września 1885 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. k 17, według wyk. hip. 121 gminy kat. Koniuszki, Magdy Duda własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji pto 7 rat po 12 złr. 7 ct. i reszty kapitału pto 121 złr 92 ct.
Cena wywołania 250 złr.
Wadyum 25 złr.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tus. registraturze.
Dla nieznanych wierzytelności hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Lipinera w Rohatynie.
W razie nieudanej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzytelności hipotecznych na dzień 17 września 1885, o godz. 4tej po południu.
C. k. sąd powiatowy.
Rohatyn, 12 maja 1885.

o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne licytowanej realności w tut. registraturze przejrzyć można.

Dla tych wierzytelności, którzyby prawa rzeczowe na powyższej realności po dniu 4 marca 1885 nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna rozpisująca lub późniejsza uchwała wcale lub w czas przed terminem doręczone być nie mogły, ustanowiony został kuratorem adw. dr. Mijakowski z substytucją adw. dr. Heynego w Złoczowie. Złoczów, dnia 23 maja 1885.

L. 17. (3850 2—3)
C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensji Józefa i Maryanny Grzegorzów z Milówki, w kwocie 65 złr. w. a., w drodze egzekucji przez publiczną licytację sprzedana będzie realność pod l. 143 w Szarem "polana Gocówka" do dłużników Józefa i Walentego Dziergasów należąca, do której to czynności wyznaczonym zostaje jeden termin na dzień 13go lipca 1885, o godzinie 10 rano, w biurze c. k. sędziego powiatowego w Milówce — z tem, że rzeczona realność na powyższym terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
Cena wywołania 260 zł.
Wadyum 26 zł.
Milówka, 27 marca 1885.

L. 11240. (3659 2—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensji Gustawa Wortsmana w kwocie 200 złr. w. a. z pn., odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 1/6 części realności l. 20 dz. III w Krakowie położonej, na imię Franciszki Miaskowskiej zapisanej, w trzech terminach, a to: dnia 13go lipca, 17 sierpnia i 21 września 1885, każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie w biurze nr. 17.
Cenę wywołania stanowi kwota 833 złr. 33 1/3 ct. w. a., zaś wadyum kwota 84 złr. w. a.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania, tudzież bliższe warunki licytacji przejrzone być mogą w registraturze sądowej.
O czem się zawiadamia wiadomych wierzytelności do rąk własnych, zaś tych, którzyby do hipoteki po dniu 14go listopada 1884 weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Smolarskiego z substytucją adw. dr. Zygmunta Eibenschützta w Krakowie.
Kraków, 1 maja 1885.

L. 2243. (4100 2—3)
Zawiadamia się Władysława i Kazimierza Kostórkiewiczów na czasie z miejsca pobytu nieznanych, że w sporze Antoniny Igo Kostórkiewiczowej zgo Gardulskiej przeciwko nim jako spadkobiercom ś. p. Zygmunta Kostórkiewicza pto 39 złr. 90 ct. pozw do rozprawy w postępowaniu drobiazgowem z terminem na dzień 15go lipca 1885, o godz. 9 rano, ustanowionemu kuratorowi p. Józefowi Wesołowskiemu doręczony został.
Wzywa się ich zatem o podanie kuratorowi środków obrony, lub o zamianowanie innego zastępcy, gdyż skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą winni.
C. k. sąd powiatowy.
Radomyśl, dnia 16 maja 1885.

L. 40744. (4090 3—3)
C. k. krajowa Dyrekcja skarbu we Lwowie oddaje w przedsiębiorstwo dostawę druków urzędowych i litografii w języku niemieckim, polskim i ruskim, dla użytku własnego, tudzież podwładnych jej władz i urzędów, a w razie gdyby jaka inna władza w kraju do tej rozprawy konkurencyjnej przystąpiła, także dla tej władzy na okres trzechletni t. j. od 1go stycznia 1886 do końca grudnia 1888 roku.
W tym celu rozpisuje się niniejszem rozprawę konkurencyjną za pomocą ofert pisemnych na dzień 24 lipca 1885.
Mający chęć ubiegania się o to przedsiębiorstwo, winni wnieść pisemnie, należyście opieczętowane, w wadyum w kwocie Tysiąca (1.000) złr. w. a. zaopatrzone oferty, w których imię, nazwisko i miejsce stałego zamieszkania oferenta wyrazić, jako też procent, jaki tenże z cen fiskalnych uwidocznionych w wykazie załączonym do warunków licytacyjnych, za roboty drukarskie i litograficzne opuścić się ofiaruje, liczbami i literami oznaczyć należy, do c. k. Prezydium krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie najdalej do dnia 24 lipca 1885 do godziny 2 po południu.
Warunki licytacyjne przegladnąć i dostać można w Ekonomacie c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie codziennie do 2 godziny po południu, tudzież w c. k. Dyrekcji skarbu w Czerniowcach i w c. k. powiatowych Dyrekcjach skarbowych w Krakowie, Przemyslu, Stanisławowie, Tarnopolu i Tarnowie w przepisanych godzinach urzędowych.

Jako dowód, że przedsiębiorcy warunki licytacyjne przegladnęli, ma być do oferty jeden egzemplarz rzeczonych warunków licytacyjnych, które na żądanie wyda c. k. Ekonomat Dyrekcji skarbu — wraz z przyłączonym do tegoż wykazem cen pojedynczych druków, podpisany przez oferenta załączony i należy się w ofercie na te warunki wyraźnie powołać.
Oferty po terminie wyż oznaczonym nadeszłe nie będą uwzględnione.
C. k. krajowa Dyrekcja skarbu
Lwów, dnia 29 maja 1885.

L. 287. (4120 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia, iż na zaspokojenie należności galiczyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, mianowicie 17 rat po 6 złr. i resztującego kapitału w kwocie 44 złr. 80 ct. w. a. z pn. sprzedana zostanie w drodze egzekucyjnej, publicznej licytacji w tutejszym sądzie dnia 30go czerwca, 3go sierpnia i 14 września 1885, każdym razem o godzinie 10tej rano odbyć się mającej, realność pod l. k. 49 w Rudzie kameralnej położona, Bartłomieja Kozłowskiego własna.
Cena wywołania wynosi 200 złr.
Wadyum 20 złr. w. a.
Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzyć można w tutejszej registraturze.
Wojnicz, dnia 30 marca 1885.

L. 2659. (3900 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredyt włościańskiego przeciw Iwasowi Porodko pto 150 złr. z pn., licytowaną będzie w sądzie na dniu 14 lipca, 19 sierpnia i 17 września 1885, o 10 godzinie rano realność pod l. domu 15 w Dorozowie małym położona, ciało tabularne stanowiąca.
Cena wywołania 600 złr.
Wadyum 60 złr.
Resztę warunków i akta przejrzyć można w registraturze sądowej.
Kulików, 8 kwietnia 1885.

L. 1192. (3988 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Jaworowie ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensji Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 173 złr. 46 ct. zpn. odbędzie się w tymże sądzie dnia 14 lipca 1885 i 17 sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 9 rano, przymusowa licytacja realności pod l. 1 w Jaworowie położonej do Jędrzeja i Salomei Dziurko należącej ciału tabularnego niestanowiącej, na których terminach realność tylko wyżej lub za cenę wywołania 350 złr. sprzedana będzie. Wadyum wynosi 35 złr.
Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzyć w registraturze lub przy terminie.
C. k. sąd powiatowy.
Jaworów, 15 kwietnia 1885.

L. 8007. (3926 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 400 złr. w. a. z pn. na rzecz gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 212 w Lipnicy dolnej położonej, według wyciągu hipotecznego l. 212 teje samej gminy objętej, Altera Pinkasa 2ga imion Pasterera z Lipnicy dolnej własnej, przy przyznaniu pożyczki w szacunkowej kwocie 1500 zł. w. a. przyjętej, w trzech terminach, a to: dnia 15 lipca 1885 roku, dnia 12 sierpnia 1885 roku i dnia 16 września 1885 roku, każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym c. k. sądzie powiatowym.
Wiśnicz, dnia 31 stycznia 1885.

L. 11203. (3809 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredyt. włośc. w likwidacji we Lwowie w kwocie 815 zł. 75 ct. w. a., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 15 lipca i 19 sierpnia 1885, o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 313 wykazem hip. l. 271 gminy Zborów objętej, stanowiącej własność Semka Kuziów z tem, że na tych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny sprzedana zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 1800 zł.
Wadyum 180 zł.
Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w tus. registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Zborów, dnia 10 stycznia 1885.

L. 4437. (3831 1—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 15 lipca i 17go sierpnia 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17go września 1885 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 247 w Rohatynie, Teodora i Julii małż. Ferensowiczów, ciału tabularnego niestanowiącej, na rzecz rohatyńskiego Towarzystwa zaliczkowego pto 7-5 zł. z pn.
Cena wywołania 110 zł.
Wadyum 11 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tus. registraturze.
Dla nieznanych wierzytelności hipotecznych ustanawia się kuratorem Hilarego weżyńskiego w Rohatynie.
W razie nieudanej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzytelności hipotecznych na dzień 17 września 1885, o godz. 4tej po południu.
C. k. sąd powiatowy.
Rohatyn, 12 maja 1885.

Upadłości.

L. 2341. (4164 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na rzecz funduszu propinacyjnego przeciw Izaakowi Wolf pto 10 zł. w. a. z pn., odbędzie się w sądzie tu-tejszym dnia 8 lipca 1885, o godzinie 9tej przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 22 w Łopuszance lechnowej za jakąkolwiek cenę kupna.

Cena wywoławcza 130 złr.

Wadyum 5 pre. tejże.

Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Turka, dnia 20 maja 1885.

L. 2884. (4162 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że dnia 26 maja, dnia 26 czerwca i dnia 5 sierpnia 1885, każdym razem o 11 godzinie rano odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż tabularnej realności pod l. k. 63 w Mościskach do Fali i Salomona Majera Kampfów należących, z dołożeniem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko powyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej, zawsze jednak tylko za cenę, która na pokrycie wszystkich w czasie sprzedaży intabulowanych wierzytelności z pn. wystarczy, sprzedana zostanie.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 5462 zł. 50 ct. w. a.

Zakład 546 zł. w. a.

Protokół oszacowania wraz z warunkami licytacji przejrzeć można w kancelarii sądu.

Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem ustanawia się tutejszego c. k. notariusza p. Wiktora Krókowskiego dla z życia i miejsca pobytu nieznanego Mojżesza Obermana kuratora w osobie Majera Hollendra z Mościsk, nakoniec dla nieobjętych mas spadkowych Selika Schildhausa, Hersza Schildhausa, i Leiby Schildhausa kuratora w osobie Ozyasza Wang z Mościsk. Mościska, d. 9 kwietnia 1885.

L. 4684. (3830 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 15 lipca i 17go sierpnia 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 września 1885 nawet poniżej takowej, atoli nie niżej łącznej sumy wierzytelności hipotecznych, licytacja realności l. k. 392, według Dom Tom IV pag. 148 Tomasza i Katarzyny małż. Sodoma własnej na rzecz małżeństwa Malwiny i Heleny Fedorowiczów pto 500 zł. z pn.

Cena wywołania 3170 zł.

Wadyum 317 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Hilarego Sawczyńskiego z Rohatyna.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 17go września 1885, o godz. 4 po południu.

C. k. sąd powiatowy

Rohatyn, 12 maja 1885.

L. 4320. (3829 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 15 lipca i 17 sierpnia 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17go września 1885 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. k. 12—102 według wyk. hip. 151 w części, a 76 gminy Psary w powiecie Pawła Kiceniuka własnej, na rzecz Zakładu kredyt. włość w likwidacji pto 11 rat pod 15 zł. 94 ct. i reszty kapitału 171 zł. 57 ct. z pn.

Cena wywołania 700 złr.

Wadyum 70 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Lipinera w Rohatynie.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 17 września 1885, o godz. 4 po południu.

C. k. sąd powiatowy.

Rohatyn, 12 maja 1885.

L. 3156. (4045 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należności licytacyjnego Zakładu kredytowego ziemnego w kwocie 200 złr. z przynależnościami, odbędzie się w gmachu sądowym w Leżajsku dnia 28 lipca, 28 sierpnia i 6 października 1885 o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod n. k. 81 w Giedla położonej, dłużnika Józefa Kuli właśc. Cena wywołania 500 złr.

Wadyum 50 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, dnia 10 maja 1885.

L. 74. (4092 3—3)

W celu uznania lub poczynienia zarzutów względem rachunków przez zarządcę masy rozbirowej Józefa Klugera złożonych tudzież celem powzięcia uchwały względem sposobu zrealizowania wierzytelności do tejże masy należących, nareszcie celem przyznania honorarium zarządcy masy naznaczam ponowny termin na dzień 30 czerwca 1885 o godzinie 9tej przed południem, na który wszystkich wierzycieli wzywam.

Kraków, dnia 2 czerwca 1885.

C. k. komisarz konkursowy.

L. 3049. (4151)

W skutek wyboru przy ogólnej likwidacji dokonanego ustanowiono zarządcą masy konkursowej Jossia Wachtla ze Śniatyna, p. Chaima Scharf kupeca ze Śniatyna, a tegoż zastępcą p. Irego Markusa Treister ze Śniatyna.

C. k. sąd obwodowy.

Kołomyja, 9 kwietnia 1885.

L. 4219. (4152 1—3)

Oznajmia się, że stałym zawiadowcą masy rozbirowej Leisera Krissa, adw. dr. Trachtenberg, zaś tegoż zastępcą Juda Kreps zamisznowanym został.

C. k. sąd obwodowy.

Kołomyja, 14 maja 1885.

L. 7547. (4154 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Beile Spiegel, właścicielki handlu towarów bławatnych i sukiennych w Husiatynie, a mianowicie, na majątek ruchomy gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarzem konkursowym ustanawia się p. e. k. sędziego powiatowego w Husiatynie, a tymczasowym zarządcą masy p. Lazara Pohorylesa kupeca w Husiatynie.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 5 czerwca 1885, przed komisarem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swe pretensje przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 26 lipca 1885, bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego, podług przepisu ordynacji konkursowej, dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 11 sierpnia 1885, o godzinie 9 z rana, w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywi-rzytelniłi, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuza prawo, na miejsce tymczasowego zarządcy masy, i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzycieli, którzy w Husiatynie lub w pobliżu nie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt, kurator ustanowionym został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego, umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“. Termin do likwidacji, oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol, dnia 26 maja 1885.

L. 29567. (4062 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszelki ruchomy, jakoteż na wszelki nieruchomy, a w krajach w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868, Nr. 1. D. p. p. położony majątek Stanisława Jakubowskiego jawnego spółnika tutejszej protokołowanej spółki „Stanisław Jakubowski i Józef Jankowski“.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu adjunktowi sądowemu Bortnikowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dr. Teofila Srokowskiego wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensji, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 30 czerwca 1885, godzinę 10 przed południem w biurze 11 (na 2 piętrze).

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbirowej, ma taką zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 13 sierpnia 1885 i podać ją na terminie na dzień 24go sierpnia 1885 godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensjami, przysłuza prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 16 czerwca 1885.

L. 4015. (4043 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie otwiera konkurs na wszelki gdziekolwiek się znajdujący ruchomy, jakoteż na nieruchomy a w krajach w których obowiązuje ordynacja konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 Nr. 1. Dz. p. p. położony majątek Abrahama Hoch także Hochman zwanego, kramarza w Sasso wie zamieszkałego.

Kierownictwo tego konkursu porucza e. k. Radey sądu krajowego p. Leopoldowi Knoth w Złoczowie jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia p. adw. dr. Józefa Wesołowskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensji, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza termin na dzień 14 lipca 1885, o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbirowej jako wierzyciel konkursowy, powinien taką, chociażby o nią spór był w toku zgłosić w tym sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 22 września 1885 i podać ją na terminie na dzień 20 października 1885, o godz. 10 przed południem w biurze c. k. komisarza konkursowego wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensjami, przysłuza prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego, i członków wydziału wierzycieli, inne osoby posiadające ich zaufanie; — na terminie tym ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ord. konk.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Złoczów, dnia 13 czerwca 1885.

Wyroki prasowe.

L. 9879. (4072 1—3)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułu, umieszczonego w numerze 59 czasopisma: „Dziś“ z dnia 11 czerwca 1885, pod napisem: „Sprawozdanie z wyborów“, zawiera znamiona występku z §. 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 18 czerwca 1885.

L. 9913. (4071)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułów, umieszczonych w numerze 241 czasopisma: „Nowy Prołom“ z dnia 1/13 czerwca 1885, pod napisem: „Rajehsratai wybory“ — „Iz Sambara“ i pod napisem: „Chronyka de zercya austriackich wojnów w Rossyi“, zawiera znamiona występku z §. 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 17 czerwca 1885.

L. 9880. (4073)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułu, umieszczonego w numerze 57 czasopisma „Słowo“ z dnia 11go czerwca 1885 pod napisem: „Korespondencyi słowa“, Peremysla“ i pod tytułem: „Od Zoloczowa“, zawiera znamiona występku z §. 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 18 czerwca 1885.

(3971)
Das f. f. Landesgericht in Graz hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 2. Juni 1885, Z. 9243, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Grazer Volksblatt“ Nr. 121 vom 30. Mai 1885 wegen des Artikels „Sogar die Congrua“ nach § 300 und § 63 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6. Juni 1885, Z. 16184 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 17 vom 25. April 1885 nach den §§ 58 a, c, 59 c, 305, 63 und 122 a St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 30. Mai 1885, Z. 15592, die Weiterverbreitung der New-Yorker Zeitschrift „Proletar“ Nr. 38 vom 7. Februar 1885 nach den §§ 58 c, 59 a, 65 a, 302, 63 und § 305 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 30. Mai 1885, Z. 15591 und 15593, die Weiterverbreitung der in New-York erscheinenden Zeitschrift „Proletar“ Nr. 37 vom 31. Jänner 1885 nach den §§ 58 c, 59 c, 65 a, 305 und 302 St. G. dann derselben Zeitschrift Nr. 39 vom 14. Februar 1885 nach den §§ 58 c, 59 c, 65 a und 305 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Böhmischem-Leipa hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 3. Juni 1885, Z. 2447, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr“ Nr. 1438—39 vom 30. Mai 1885 wegen des Artikels „Frohleichnamts-Proceffion“ nach § 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Böhmischem-Leipa hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6. Juni 1885, Z. 2482, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „B.-Rammiger Wochenblatt“ Nr. 23 vom 30. Mai 1885 wegen des Artikels „Zur Verfohnungsära“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Brünn hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 3. Juni 1885, Z. 2660, die Weiterverbreitung der „Viela Zeitung“ Nr. 37 vom 30. Mai 1885 wegen des Artikels „Das neueste Kuchelbad-Attentat“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 2. Juni 1885, Z. 7736 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Volksfreund“ Nr. 10 vom 29. Mai 1885 wegen der Artikel „Objective Betrachtungen“, „Victor Hugo tod!“ und „Correspondenzen. Paris, 24. Mai“ nach § 65 a St. G., beziehungsweise nach § 305 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Jglau hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 2. Juni 1885, Z. 2378, die Weiterverbreitung der „Jglauer Zeitung“ Nr. 43 vom 31. Mai 1885, wegen des Artikels „An die deutschen Reichrathswähler . . .“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. l. Kreisgericht in Ung.-Gradiſch als Prohgericht hat unter dem 12. Juni 1885 auf Antrag der k. l. Staatsanwaltschaft in Ung.-Gradiſch die von derselben verfügte und vom Gemeinrathe der kgl. Stadt Ung.-Gradiſch vollzogene Beschlagnahme der Nr. 46 der hierorts erscheinenden periodischen Druckschrift "Moravska Slovac" nach § 489 St. B. O. bestätigt und gemäß § 493 St. B. O. erkannt, daß der Inhalt des auf der 3. Seite der Nr. 46 oberwähnter Druckschrift enthaltenen Artikels "Ze Stražnice (Puv. dopis)" den Inhaltbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. begründet, und es wird daher das Verbot der Weiterverbreitung dieser Nummer ausgesprochen und nach § 37 Pr.-Gef. auf die Vernichtung dieser Druckschrift erkannt.

Das k. l. Landesgericht in Troppau hat auf Antrag der k. l. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniſſe vom 5. Juni 1885, §. 3030 die Weiterverbreitung der bei M. Schulze in Berlin, Spittelmarkt Nr. 6, gedruckten und verlegten Wahlflugblätter: Nr. 1 "Der böſe Beck im goldenen Boden des Handwerks!", Nr. 2 "Die Landwirthschaft sonst und jetzt", Nr. 3 "Finanzoperationen sonst und jetzt", Nr. 4 "Der christliche Feiertag sonst und jetzt", und Nr. 5 "Die semitische Goldspinne", dann der bei Otto Gentschel in Berlin, Friedrichſtraße Nr. 105 a, verlegten Broschüren "Wählst keinen Juden" und "Oesterreich ein Juwel in jüdischer Fassung" nach § 302 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 7624. (4163 1—3)
Niniejszem czyni się wiadomo Janowi i Karolinie Taworskim, iż z powodu ich niewiadomego miejsca zamieszkania ustanowiono im w sporze sumarycznym z Karolem i Katarzyną Majer o 200 złr., kuratora w osobie p. Erazma Mastawskiego i wyznacza się termin do spisu aktów na 7 lipca 1885, godzinę 9 przed południem.

Jest więc ich rzeczą bądź osobiście stawić się na powyższym terminie i praw swych bronić, bądź kuratorowi należytej udzielić informacyi.

C. k. sąd powiatowy
Nadworna, dnia 30 marca 1885.

L. 8395. (4142 1—3)
C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ust. z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby c. k. Prokuratorji skarbu imieniem wysokiego skarbu wojkowego utworzono nowe ciało hipoteczne dla części parceli katastralnej l. 530/2 oznaczonej pochodzącej z realności pod l. 65 w Przemysłu na przedmieściu lwowskim położonej w obszarze 65 1/2 □ sążni a graniczącej od południa z parcelą katastr. 541/2 od wschodu i zachodu z drogą fortyfikacyjną zwaną Wallstrasse od północy z parcelą katastr. 544, i c. k. sądowi obwodowemu w Przemysłu poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt utworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1go października 1885 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 1go lipca 1885 począwszy nowe prawa własności zastawu i inne prawa hipoteczne na wyżej opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na inne przeniesione uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd kraj. wszystkich którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych d mogli się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy czy zmiana ta przez dopisanie odpisania lub przepisania, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciała hipotecznego: czyli też inny sposób nastąpić ma,

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wezwane nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Przemysłu swoje oznajnienie do dnia 1go listopada 1885 tem pewnej wnieśli ileż w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonego wpisu w nowej księdze gruntowej zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest,

lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesione zostało, tudzież że reskrypcya lub przedłożenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 14 kwietnia 1885.

L. 31642. (4172 1—3)
C. k. sąd pow. m. d. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych oznajmia nieobecnemu Zenonowi Szeparowiczowi, że przeciw niemu przez Antoniego Szezerbę pozw o zapłacenia kwoty 160 złr. w. a. wniesiony został

Gdy miejsce pobytu Zenona Szeparowicza nie jest wiadomym, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum dr. Żukotyński, a tegoż zastępcą adw. dr. Pajaka i powyższy pozw wyznaczając termin do wniesienia obrony na dzień 2 lipca 1885 w sali nr. I o godz. 4 po południu, mianowanemu kuratorowi się doręcza.

Wzywa się zatem Zenona Szeparowicza, aby ustanowionemu kuratorowi służących do swej obrony środków dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniebdania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu pow. m. d. S. I.
We Lwowie, dnia 5 czerwca 1885.

L. 771. (4140 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Staremiście uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Annę i Anastazyę Mociak, że galicyjski zakład kredytowy włościański wniósł przeciw nim i innym pozw o zapłatę 11 rat po 6 złr. i jednej raty 6 złr. 32 ct. w. a. z pn. i że wskutek takiego terminu do rozprawy sumarycznej na 25 czerwca 1885 wyznaczony został.

Oraz ustanowił sąd dla tychże pozwanych kuratora w osobie Andrzeja Mociaka rolnika ze Strzelbie i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiali, lub innego pełnomocnika sądowi wezas przedstawili, inaczej skutki zaniebdania same sobie przypisać będą musiali.

Staremiasto, dnia 11 lutego 1885.

Bl. 635. (4025 2—3)
Von Seite des Szvidnik königlichen Bezirks-gerichtes werden hiemit alle diejenigen, welche nach dem in Ober Szvidnik verstorbenen gewesenen Straßencommisſär Josef Schmiegel zu Erbanprüfungen berechtigt zu sein glauben, aufgefordert, daß sie diese ihre Ansprüche vom dritten Erscheinen dieser Rundmachung gerechnet binnen einem Jahre bei dem bezeichneten königlichen Bezirksgerichte anmelden, und falls dieselben zu der auf den 10 Juni 1886, anberaumten Verlassenschaftsbehandlung weder persönlich noch durch einen Bevollmächtigten erscheinen wurden, wird die Vertheilung mit dem für sie und auf ihre Gefahr ernannten Curator Daniel Várahelyi Advokaten zu Sztropleo vorgenommen, und der etwaige Erbtheil, als zum gerichtlichen Deposit nicht tauglich, durch den Curator verwaltet.

Vom königlichen Bezirksgericht Szvidnik den 11. März 1885.

L. 13721. (4036 2—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza, iż Teresa Hügel wniosła dnia 9 listopada 1883 l. 27045 skargę przeciw Ernestowi Kremsnerowi o zapłacenia sumy wekslowej 50 złr. na którą termin do rozprawy na dzień 8 lipca 1885 o 9tej godzinie przed południem wyznaczono.

Wzywa się niewiadomego z pobytu Ernesta Kremsnera, aby się albo sam stawił, albo ustanowionemu kuratorowi drowi Kleinowi środków do obrody udzielił, inaczej spór z ustanowionym kuratorem zostanie przeprowadzony i pozwany ze skutki sam s. b. przypisze.

Kraków, dnia 29 maja 1885.

L. 2996. (3538 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Peczenizynie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Lesia Moczerniuka, że w celu doręczenia t. s. uchwały z dnia 25 czerwca 1884 l. 4334, w sprawie Itty Rosenblat przeciw niemu i innym pto 1304 złr. a. w. z pn. dla niego kuratora w osobie Iwana Senczuka z Myszyna ustanowiono, u którego w celu ochrony swych praw, zgłosić się może.

C. k. sąd powiatowy.
Peczenizyn, dnia 21 kwietnia 1885.

L. 22011. (3298 3—3)
C. k. sąd pow. miejs. deleg. S. I. we Lwowie, z powodu pozwu przez Nechemiasza Russmanna przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu spadkobiercom Sary Russmann, jako to: Szymona Scharger vel Scharge, Malei Horowitz, Hani Raff, Gitli Hellmann, Mirli Tiger, Simia Schönfeld, Laji vel Lei Eilenberg, Beili Scharger vel Scharge, Mojżesza Herscha Scharger vel Scharge i Samsona Scharge vel Scharge o uznanie należności i wypłatę legatu w kwocie 200 zł. m. k. przez wydanie z depozytu książeckiej galic. kasy oszczędności l. 29009 na 195 zł. 41 ct. w. a. opiewającej z narosłemi odsetkami — pod dniem 16 kwie-

tnia 1885, l. 22011, wytoczonego — ustanawia dla pozwanych adw. dr. Błażejowskiego kuratorem ad actum, z substytucją adw. dr. Feileisa, a zarazem wzywa powyższych pozwanych, aby przed terminem dnia 15go lipca 1885, o godzinie 4tej po południu w sali nr. II wyznaczonym, ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczyli, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniebdania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 23 kwietnia 1885.

Księgi gruntowe.

L. 3209. (4160)
Komisya hipoteczna c. k. sądu powiatowego w Krakowcu oznajmia, że dochodzenia celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Hruszowa, 13 lipca 1885 rozpoczęcie.

Blizsze szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Krakowiec, 22 czerwca 1885.

L. 92. (4161)
C. k. sąd powiatowy w Lisku uwiadamia, że dochodzenie miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej, dla gminy Srednia wieś, na dniu 8 lipca 1885, rozpoczęcie.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw, za stosowne uzna.

Lisko, 21 czerwca 1885.

L. 5137. (4155)
C. k. Komisya hipoteczna uwiadamia, iż wyłożyła do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne służby mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Zaborze.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania, wnoszone być mogą do dnia 30 czerwca 1885, na którym dalsze dochodzenia w razie potrzeby, prowadzone będą.

Oświęcim, dnia 20 czerwca 1885.

L. 3300. (4156)
Komisya hipoteczna ogłasza, że dochodzenie miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Kuków, dnia 3 lipca 1885 rozpoczęta.

Blizsze szczegóły zawiera ogłoszenie do urzędów gminnych rozesłane.

Slemień, dnia 20 czerwca 1885.

Doniesienia prywatne.

Dyrekcya szkół: Stowarzyszenia tkaczy w Białowie, poleca wyroby swoje a to:

plótna sztuka od 3-50 do 25 złr., plótna prześcieradlowe, obrusy, serwety, serwetki białe i kolorowe, ręczniki sztuka po 45, 50, 55 i 60 ct., jak również i lokciowe, przyjmuje zamówienia na plótna do suszenia chmielu, na wory, wantuchy i płachty rzepakowe.

(4130 2—3)
W. Bylski dyrektor.

L. 3058/10.

C. k. uprz. kolej Arcyksięcia Albrechta.

Płatny na dniu 1 lipca 1885 r. kupon od akcyj c. k. uprz. kolei arcyksięcia Albrechta zostanie na mocy uchwały powziętej dnia 13 b. m. na odbytem Xtem zwyczajnem walnem zgromadzeniu od dnia powyższego począwszy wykupiony kwotą dwóch złotych w. a. od sztuki.

Wymiana tego kuponu nastąpi w Wiedniu w c. k. uprzyw. powszechnym austr. zakładzie kredytowym ziemskim.

W czasie od 1go do włącznie 14 lipca b. r. może wymiana także nastąpić:

w Berlinie: w banku niemieckim;

w Frankfurcie n. M. w związkowym banku niemieckim i u panów Erlanger i synów;

w Monachium: u pana Józefa Hirscha w markach niem. po ustanowić się mającej przez nas, a tu-tejszym przeciętnym kursom odpowiedniej kwocie.

Od 15go lipca b. r. począwszy, nastąpi wymiana tego kuponu tylko w c. k. uprz. powszechnym austr. zakładzie kredytowym ziemskim.

Wiedeń, w czerwcu 1885.

Z Rady zawiadowczej.

Maszynista, Monter i Modelista który się rozumie na wszystkich maszynach jako to: parowych, wodnych i konnych jakoteż i małych gospodarczych — szuka posady zaraz. — Blizsza wiadomość Jan Lang, Winniki obok Lwowa. 4055

Obwieszczenie.

Na podstawie uchwały Wydziału wierzycieli z dnia 17 czerwca 1885, zatwierdzonej przez Wgo komisarza konkursowego, zarządzam sprzedaż towarów futrzanych do masy konkursowej Samuela Elenda należących, pod następującymi warunkami:

1) Sprzedane będą towary futrzane, wraz z urządzeniem sklepowym, oszacowane wedle inwentarza na 8936 złr. 52 ct., rycałtowo i na ogół. Masa konkursowa nie ręczy za jakość towarów, i dla tego w tym względzie, żadnej ewikcyi na się nie przyjmuje.

2) Chęć kupienia mający, złoży najpóźniej, po dzień 8 lipca 1885, swą w 10 proc. wadium zaopatrzoną pisemną ofertę, do rąk zarządcy masy.

3) Za nabywcę ten uważanym będzie, czyją ofertę wydział wierzycieli zatwierdzi.

4) Nabywca obowiązany jest całą cenę kupna, w którą złożone w gotówce wadium wliczonem zostanie, najdalej w dniach 8 po zawiadomieniu go o przyjęciu jego oferty złożyć w gotówce, poczem skład towarów, wraz z urządzeniem sklepowym, oddanym mu zostanie.

5) Inwentarz przejrzanym być może u zarządcy masy, u którego również mający chęć zwidzenia sklepu zgłosić się zechcą.

Tarnów, dnia 22 czerwca 1885.

(4129 3 -3) Zarządca masy
Dr. Goldhammer

L. 4126. (3960 1—3)

Ogłoszenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego uwiadamia niniejszem na podstawie §. 63 statutów, p. Nepomucenie Horn kapitały 6824 złr. 77 ct. w. a. 5985 złr. 74 ct. w. a. 8921 złr. 41 ct. w. a. listami zastawnymi, pochodzące z większych sum 10100 złr. w. a. 7300 złr. w. a. 9800 złr. w. a. na hipotece dób Borek załęcki w powiecie Wielickim położonych, intabulowane, z tego Towarzystwa wypożyczone, z dniem 30 czerwca 1885 jeszcze pozostałe.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc panią Nepomucenie Horn jako właścicielkę tych dóbr, ażeby wypo-wiedziane kapitały w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyła pod rygorem egzekucyi a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, dnia 27 maja 1885.

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICJI
porcelany, szkła i towarów mieszanych
we Lwowie, ul. Trybunalska 1. 6.
Założony w roku 1845.

Majatek

większej rozległości, w pobliżu miasta i stacyi kolei, jest do sprzedania w całości, lub w pojedynczych folwarkach. Szczegółów zasiadać można, adresując: **Miączyńska, ulica Ormiańska 1. 25 we Lwowie.** (4000 4-6)

Założony w roku 1841!

Handel sukna i towarów wełnianych, pod firmą:

**J. Wallach i Syn, Lwów,
Rynek pod 1. 33.**

poleca na sezon wiosenny i letni, **materye wełniane** na ubrania męskie, damskie i dziecinne, w najnowszym guście.

Sukna i materye na ubrania liberyjne, w ogóle wszelkie w zakres sukienki wpadające materyały — również **plótna** na ubrania męskie, jako też dreliszki na liberyje

Próbki na każde żądanie franco.

Zamówienia na prowincję wykonujemy najsumienniejsz bezzwłocznie.

Ceny bardzo umiarkowane!
1840 32-3

Dr. A. MAJEWSKIEGO Zakład wodołeczniczy

we Lwowie (w Kisielcu)
otwarty przez cały rok,

przyjmuje chorych z zupełnym zaopatrzeniem i **dochodzących** do kuracyi, która się odbywa od 6—8 godziny rano i od 4—6 godziny po południu pod nadzorem lekarza.

Równocześnie otwarte kąpiele ciepłe i Dusze dla szerszej publiczności.
(3501 11-?)

L. 4123. (3963 2-3)
Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie §. 63 statutów p. p. Janowi i Marcelemu Ohanowiczom kapitał 53117 złr. 76 ct. w. a. listami zastawnymi, pochodzący z większej sumy 55900 złr. w. a. na hipotecę dóbr Miłowanie w powiecie tłumackim położonych, intabulowany, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 30 czerwca 1885 jeszcze pozostały.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. p. Jana i Marcelęgo Ohanowiczów jako właścicieli tych dóbr, ażeby wypowiedziany kapitał w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galicyjskiej Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyli pod rygorem egzekucyi a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.
We Lwowie dnia 27 maja 1885.

Szematyzm

Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkim Ks. Krakowskim na rok

1885

nabyć można po cenie 2 zł. 60 ct. w ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ”
Zamiejscowi zechcą przesać 2 zł. 70 ct., z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należności z góry. Za pobraniem należności nie przesyłamy szematyzmu.

L. 6509. (3543 11-?)
**C. k. Zakład wodołeczniczy
w Krynicy**

pod kierownictwem Dr. HENRYKA EBERSA, otwarty od 15 maja do końca września.

Do składu fortepianów
L. Marka

nadeszły transporta fortepianów „Mignon“ z najlepszych fabryk drezdeńskich, lipskich i wiedeńskich, jakoteż pianina i harmonium. — Skład i szkoła muzyczna **L. Marka** przeniesione zostaną z d. sierpnia do kamienicy (dawnej arcybiskupiej) w rynku 9, na I piętro. — Tamże również sala koncertowa (3546 2-4)

CHOROBY ZARAŻLIWE

Niedawne lub zadawnione, skrofule, choroby skórne (liszaje, wyrzuty, strupy, trąd) i inne cierpienia naskórne, spowodowane zanieczyszczeniem i zepsuciem krwi. Wrzody, gruczoły, reumatyzm, rany, wrzody wustach i w gardle, nabrzmienia, narośla na kości, strum, niemoc i drugorzędne i trzeciorzędne periody syfilisu nabytego lub dziedzicznego. Leczenie niezawodne i radykalne chorób najbardziej zasterzałych i najoporniejszych, nieustępujących przed żadną metodą lekarską, leczą się przez użycie.

BISCUITS OLLIVIER

Jedynie potwierdzone przez Akademię Medycyną w Paryżu
Jedynie upoważnione przez rząd francuski.
Jedynie, jakich używają w szpitalach Paryskich.

24,000 Franków Nagrody Narodowej.

„Lekarstwo to, bardzo przyjemne w smaku, zalecane od lat przeszło 60 przez najznakomitszych lekarzy, jako najskuteczniejszy, znany dotąd, środek przeczyszczający krew, jest jedynym w całym świecie, jakie otrzymało wyżej wymienione tytuły i oznaki honorowe, co dowodzi jego znakomitej skuteczności.

Pod dobroczynnym wpływem tych biszkoptów apetyt powraca, funkcje żywotne przychodzą do normalnego stanu, a po kilku tygodniach leczenia choroby spozstrzegają, że wszystkie przypadłości chorobliwe nikną i zdrowie, choćby najmocniej podkopane przez zepsucie i zanieczyszczenie krwi, przychodzi do normalnego stanu.

Skład główny: 62, rue de Rivoli, w Paryżu.
Dostać można we Lwowie w aptece p. K. Mikolascha, Krzyżanowskiego, Nahlika; w Krakowie w apt. pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego.

Ogłoszenie.

L. 12438. (4053 2-4)

Rozpisuje się licytacja na dostawę szpitalowi powszechnemu krajowemu we Lwowie w 1886 r., to jest od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1886. z oznaczeniem w przybliżeniu ilości

I. Drzewa opałowego rocznie:
a) bukowego łupanego metrów kubicznych 1500;
b) brzoźowego łupanego metrów kubicznych 800;
c) sosnowego łupanego metrów kubicznych 600.

II. Mleka dziennie:
a) niezbieranego litrów 125;
b) zbieranego litrów 125.
Tak drzewo, jakoteż mleko, powinny być dostawiane do szpitala w najlepszych gatunkach, mleko codziennie, w oznaczonych godzinach i ilościach; drzewo zaś w miarę zażądania i w ilościach oznaczonych przez zarząd szpitala.

Bliższych wyjaśnień udzielać będzie zarząd szpitala, gdzie można przejrzeć warunki, na podstawie których kontrakt zawartym zostanie i które po podpisaniu dołączyć trzeba do oferty.

Oferty opieczetowane i należycie ostemplowane, przy dołączeniu wadyum 5 procent od całej rocznej dostawy, składać należy na ręce Dyrekcji szpitala do dnia 16go lipca r. b. i w tymże dniu o godzinie 11tej przed południem w kancelaryi Dyrekcji szpitala odbędzie się naprzód otwarcie ofert, a następnie ustna licytacja.

Do kontraktu wymagana będzie kaucya w wysokości 10 procent od całej rocznej dostawy.

Lwów, dnia 18 czerwca 1885.
Dyrekcya kraj. szpitala powszechnego.

poleca do upiększania ogrodów
KULIE i banie
szklane zwierciadlane
w różnych wielkościach i kolorach.

Rzepa pastwana ściernianka (Stoppel-rübensaamen) nasienie świeże i pewne, 1 litr 1 złr. w. a. poleca [4005 1-6]
J. Bulsiewicz,
skład nasion w BOCHNI.

Zaproszenie do przedpłaty.

Z dniem 1-szym lipca r. b.
ECHO

trzeciego zakonu ś. O. Franciszka
czasopismo miesięczne,
poświęcone sprawom tereyarstwa świętego Franciszka, niezbędne nie tylko dla tereyarzów, ale i dla kapłanów i wiernych, pragnących się zapoznać z duchem i regułą trzeciego zakonu, wychodzące nakładem

**Księgarni katolickiej
Dra Władysława Miłkowskiego**

[3862 4-6] w Krakowie,
rozpoczyna trzeci rok istnienia
Prenumerata całoroczna wynosi w Krakowie 50 ct., z przesyłką w Austrii 65 ct. do całych Niemiec 1 markę 50 fen.

Ojciec św. Leon XIII, Jego Emin. ks. Kardynał Ledóchowski i Jego Przewielebność Generał OO. Kapucynów, udzielił raczyli wydawnictwu temu Swego błogosławieństwa i aprobaty.

Sprzedaz wina

białego austriackiego, z roku 1878 po 20 ct. z r. 1881 po 18 ct. z r. 1883 po 15 ct. litr. Od półhektolitra począwszy przesyła za pobraniem kolejozem

Józef Stadlmann

stacya Oberhollabrunn w Niższej Austrii.

Goniec Niedzielnny i Świąteczny,

czasopismo ilustrowane, od lat Smiu wychodzące w niedziele i święta we LWOWIE. Treść obfita, urozmaicona, wesoła i pożyteczna ze wszystkich gałęzi życia umysłowego. Ilustracje: portrety i szkice humorystyczne, oraz obyczajowe. W lipcu rozpocznie się duża powieść: **Tajemnice grobowca.** Numer z początkiem powieści bezpłatnie. Premia bezpłatnie i nadzwyczajne dodatki. Prenumerata wynosi z przesyłką tylko: 4 złr. półrocznie, 2 złr. kwartalnie, 70 ct. miesięcznie. — Prenumerować można w każdej chwili. Prenumeratę najdokładniej przesyłać przekazami pocztowymi do Administracji „Gonia Niedzielnego i Świątecznego we Lwowie, ulica Ossolińskich 1. 10.

KASY ogniotrwałe z amerykańskimi zamkami (Pasquillriegel) elegancko i wyborne wykonane, sprzedaje najtaniej
Simon Degen, ulica Wałowa 1. 19.
(3596 10-36)

Gotowe suknie męskie i dziecinne

na terazniejszą porę są do nabycia

NAJTANIEJ

w Magazynie Pierwszej spółki krawców lwowskich
ulica Hetmańska 1. 10.
[4123 1-3]

Sześć medali zasługi i dyplom uznania!
za niezrównane wyroby
kosmetyczne i toaletowe.

Z dniem 1 czerwca otworzono Filję w Czerniowcach, Rynek 1. 1.

ANTILENTILIA. Żaden artykuł toaletowy nie może rywalizować pod względem skutku i dobroci z ANTILENTILIA. Środek ten otrzymany z odświeżających substancyj usuwa w krótkim czasie piegę, plamy wątrobiane, blizny, itd. nadaje cerze światłą białość, świeżość i delikatność. — Cena złr. 2

PILIPTON włosom siwym i wypadającym po kilkakrotnym użyciu przywraca piękny kolor. PILIPTON nie farbuję, lecz tylko odnawia włosy, która pod wpływem tego znakomitego środka odzyskują pierwotną barwę, miękkość i połysk. — Cena flakonu 1 50 ct.

WALENTIN najsilniejsze wypadanie włosów — czubki włosów — we wznaczenia i do wytrawiania porostu włosów pobudza. Zysiny pokrywają się pięknym włosom. — Cały flakon 3 złr. Pół flakonu 1 złr. 60 ct.

CEZARIN niezawodny środek na wygubienie nagwotków — Puderek 40 centów.

VIOLIN przeciw poceniu się rąk i pach. Flakon 50 centów

PUDR salicylowy przeciw poceniu się i odparzaniu nóg — Puderek 50 centów.

Oceć desyntekeyjny silnie odwanający i odwietrzający powietrze, używany w biurach korytarzach i do skrapiania sukien. — Flakon 50 centów.

KADZIDŁO ANTIMIZMATYCZNE radykalnie oczyszcza powietrze niszcząc miazmaty szkodliwe zdrowiu, dając przyjemny i aromatyczny zapach. Używa się w salonach, pokojach sypialnych, mianowicie dziecinnych. Flakon 50 centów.

Trociszki desyntekeyjne do kadzenia

radykalnie oczyszczają powietrze. — Puderek 10 ct. (7594 20-?)

Jan Innatowicz

Fabryka i sprzedaż hurtowna we LWOWIE ul. Kopernika 1. 3. Sklepy własne: Hotel Europejski, ulica Halicka róg Wałowej, — w KRAKOWIE Sukiennice 1. 20.

Na podstawie studyów w konserwatorium wiedeńskim z odznaczeniem ukończonych, jako też na mocy prawa, t. z. egzaminu państwowego przed ces. kr. komisją wiedeńską w teorii, komponowaniu i w praktyce z wyszczególnieniem złożonego

SZKOŁA MUZYCZNA

we Lwowie, ul. Ormiańska, 1. 27, I piętro,
pod kierownictwem artystycznym

prof. muz. Emanuela Kaczkowskiego.

ROZKŁAD NAUK:

1) Gra na fortepianie solo i z instrumentami (Kammermusik). 2) Gra na harmonium. 3) Wykłady teoretyczne. 4) Historia muzyki, tudzież literatury muzycznej 5) Wykłady popularne. 6) Kurs pedagogiczny. Wykłady odbywają się w języku polskim, niemieckim, francuskim lub włoskim. **Szkolne w klasach fortepianu wynosi 8 złr. miesięcznie we wszystkich kursach.** Dwie lekcje w tygodniu. Statut otrzymać można bezpłatnie w Zakładzie, tudzież w księgarniach miejscowych.

[8 40 7-?]